

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Pedagogická fakulta

Ústav pedagogiky a sociálních studií

Marta Bartošková

VI. ročník – kombinované studium

Obor: pedagogika – správní činnost

**Důsledky daňové reformy realizované v letech
2008 – 2010 na činnost soukromého praktického lékaře**

Diplomová práce

Vedoucí práce: Ing. Alena Opletalová, Ph.D.

Olomouc 2011

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Důsledky daňové reformy realizované v letech 2008 – 2010 na činnost soukromého praktického lékaře“ vypracovala samostatně a použila jen pramenů, literatury a právních předpisů, které uvádím v příloženém seznamu literatury.

V Olomouci dne 24. 3. 2011

.....
vlastnoruční podpis

PODĚKOVÁNÍ

Poděkování patří zejména Ing. Aleně Opletalové, Ph.D., vedoucí diplomové práce, za poskytnutou konzultační činnost, odborné vedení, podnětná doporučení a cenné rady při zpracování této diplomové práce.

OBSAH

ÚVOD.....	6
1 VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ	9
1.1 Definice daně	9
1.2 Charakteristické znaky daní.....	10
1.3 Klasifikace daní	11
1.3.1 Klasifikace podle dopadu daně.....	11
1.3.2 Klasifikace podle subjektu daně	12
1.3.3 Klasifikace podle objektu daně.....	12
1.3.4 Klasifikace podle způsobu placení daní.....	12
1.3.5 Klasifikace podle použité sazby daně.....	13
1.3.6 Klasifikace podle daňového určení.....	13
1.3.7 Klasifikace podle vztahu k platební schopnosti poplatníka.....	13
1.3.8 Klasifikace podle národní právní úpravy.....	14
1.4 Funkce daní.....	14
1.5 Daňové principy.....	15
1.5.1 Princip efektivnosti	16
1.5.2 Princip spravedlnosti.....	16
1.6 Daňová soustava České republiky	16
1.6.1 Současná daňová soustava České republiky.....	17
1.7 Daňová reforma daňové soustavy v České republice	18
1.7.1 Historie daňových reforem ve světě	19
1.7.2 Reformy v České republice.....	19
1.7.3 Zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů	20
1.7.4 Cíl daňové reformy realizované v letech 2008 - 2010.....	20
2 DAŇ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB.....	28
2.1 Poplatník daně.....	29
2.2 Předmět daně.....	29
2.3 Příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky	30
2.4 Příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti.....	33
2.5 Příjem z kapitálového majetku	35
2.6 Příjmy z pronájmu	36
2.7 Ostatní příjmy	36
2.8 Příjmy osvobozené od daně	38
2.9 Základ daně z příjmů	39
2.10 Daňová evidence.....	43
3 ANALÝZA DAŇOVÉ POVINNOSTI SOUKROMÉHO PRAKTICKÉHO LÉKAŘE	48
3.1 Obecné informace o daňovém subjektu.....	48
3.1.1 Příjmy a výdaje v roce 1998	49
3.1.2 Příjmy a výdaje v roce 1999	52
3.1.3 Příjmy a výdaje v roce 2000	53
3.1.4 Příjmy a výdaje v roce 2001	54
3.1.5 Příjmy a výdaje v roce 2002	55

3.1.6	Příjmy a výdaje v roce 2003	56
3.1.7	Příjmy a výdaje v roce 2004	57
3.1.8	Příjmy a výdaje v roce 2005	58
3.1.9	Příjmy a výdaje v roce 2006	59
3.1.10	Příjmy a výdaje v roce 2007	60
3.1.11	Příjmy a výdaje v roce 2008	61
3.1.12	Příjmy a výdaje v roce 2009	63
3.1.13	Příjmy a výdaje v roce 2010	64
3.2	Porovnání daňového zatížení ve sledovaných letech.....	64
3.3	Regulační poplatky ve zdravotnictví	68
3.4	Superhrubá mzda	70
ZÁVĚR		74
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY		76
POUŽITÉ ZKRATKY		78
SEZNAM SCHÉMAT, TABULEK A GRAFŮ		79
SEZNAM PŘÍLOH.....		81

ÚVOD

Od počátku 21. stol. narůstají požadavky nových daňových reforem. Jejich smyslem je pokles daňového zatížení poplatníků a přizpůsobení daňového systému požadavkům globálních trhů. Reformní kroky jsou ovlivněny především rozšiřující se Evropskou unií, kde je hlavním cílem zavedení tzv. rovné daně. Jednotná sazba daně se má v širším pojetí týkat, jak daně z příjmů fyzických a právnických osob, tak daně z přidané hodnoty.

Oblast daňové problematiky je velice složitá. Při změně daňového zatížení je nutné posoudit dopady změn zdanění na ekonomické subjekty, jinými slovy zjistit, zda-li nebude mít výsledný dopad demotivující efekt zejména na sociálně slabší. Snahou státu tedy je, aby do veřejných rozpočtů plynulo co nejvíce finančních prostředků, naproti tomu daňoví poplatníci mají snahu odvést do státního rozpočtu sumu co nejnižší. Cílem vlády tedy je nalézt optimální míru zdanění. Tou se rozumí sazba daně, která je pro poplatníky přijatelná a současně do státní pokladny přináší dostatečný objem peněžních prostředků, potřebných ke krytí veřejných výdajů.

V době před zavedením reformy se objevovaly tendence v upřednostňování volného času oproti práci, jelikož z jejich důchodů byly odváděny vysoké částky. Na uvedenou skutečnost musel stát reagovat a to prostřednictvím daňové reformy zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve kterém je zahrnuta myšlenka snížit daňové zatížení poplatníků. V důsledku kompenzace se zvýšila daňová sazba u spotřeby, která se týká především daně z přidané hodnoty.

Téma „Důsledky daňové reformy realizované v letech 2008 – 2010 na činnost soukromého praktického lékaře“ je zvoleno z důvodu osobního zájmu o tuto problematiku. Téma diplomové práce bylo současně vybráno proto, že od 1. 1. 2008 došlo k velmi podstatným změnám v daňové oblasti a to prostřednictvím zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů. Uvedený zákon byl velmi často skloňován jak v odborné literatuře, tak v řadách veřejnosti či v médiích, jelikož se dotkl každého občana České republiky.

Reformní kroky zasáhly řadu daňových zákonů. Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných prostředků ovlivnil některé oblasti jen částečně, jiné velmi výrazně. Hlavním záměrem práce není tyto jednotlivé konkrétní změny v zákonech podrobně rozebírat, nýbrž se soustředit zejména na okruh daně z příjmu fyzických osob.

Hlavním cílem diplomové práce je zjistit dopady daňové reformy realizované v letech 2008 – 2010 na daň z příjmu, konkrétně na čistý příjem soukromého praktického lékaře.

Cílem je porovnání čistého příjmu soukromého lékaře za podmínek před reformou a po jejím zavedení do praxe. Praktická část diplomové práce analyzuje příjmy a výdaje za posledních třináct let činnosti soukromého praktického lékaře, tedy v letech 1998 – 2010. Příjmy a výdaje subjektu jsou rozděleny do období před reformou a do období po jejím zavedení. V praktické části je rovněž zachyceno, jak zavedení regulačních poplatků ve zdravotnictví ovlivnilo výši příjmů tohoto lékaře. Zjištěné údaje jsou pro větší přehlednost zachyceny v podobě tabulek, diagramů a grafů a dále je využito procentního vyjádření zjištěných hodnot.

Dílčím cílem diplomové práce je analýza zavedení institutu „superhrubá mzda“ a jeho případné ovlivnění čistého příjmu zaměstnance. V praktické části je proveden výpočet čisté mzdy způsobem používajícím se před reformou a metodou po zavedení „superhrubé mzdy“ a jejich následné srovnání. Tyto informace jsou pro přehlednost rovněž zachyceny v podobě tabulek a grafů.

Dalším dílčím cílem diplomové práce je na základě poznatků získaných prostudováním odborné literatury, daňových zákonů a odborných daňových periodik teoreticky vymezit základní pojmy používané v oblasti daní, vystihnout podstatu a funkci daní, daňovou klasifikaci, základní daňové principy a vymezit současnou daňovou soustavu ČR. Dílčím cílem je rovněž zachytit základní změny v daňové soustavě České republiky v letech 2008 – 2010 na základě přijatého zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.

Od roku 1993 provádím daňovou evidenci téměř patnácti soukromým lékařům. Závěry vyvozené z diplomové práce bych mohla využít pro soukromé účely v poradenské činnosti u jednotlivých subjektů. Výstupy diplomové práce mohou rovněž sloužit pro širokou veřejnost, zejména pro občany v zaměstnaneckém poměru a pro objasnění výpočtu čisté mzdy.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ

Teoretická část je rozčleněna do tří hlavních částí, které se zabývají vymezením základních pojmů, daňovou reformou a daní z příjmů fyzických osob.

První okruh teoretické části je zaměřen na vysvětlení základních pojmů, které souvisí s daňovou problematikou. Jedná se zejména o vymezení pojmu „daň“, charakteristické znaky daní, klasifikace daní, funkce daní a nejdůležitější daňové principy.

Druhý okruh souvisí s daňovými reformami. Je zde popsána současná daňová soustava České republiky, historie daňových reform u nás i ve světě. V této části jsou objasněny cíle „Daňové reformy 2008 – 2010“ a změny jednotlivých daňových zákonů prostřednictvím nového Zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů.

Poslední okruh teoretické části je věnován daní z příjmů fyzických osob, jednotlivým dílčím základům daně.

1.1 Definice daně

V odborné literatuře neexistuje jednoznačné vymezení pojmu „daň“. Jednotlivé definice spolu sice úzce souvisí, avšak mnohdy jsou brány z různých úhlů pohledu.

Kubátová¹ definuje daň jako povinnou, nenávratnou, zákonem určenou platbu do veřejného rozpočtu. Je to platba neúčelová a neekvivalentní. Neúčelovostí daně se rozumí skutečnost, že konkrétní daň v určité výši nemá financovat konkrétní vládní projekt, nýbrž že se stane součástí celkových příjmů veřejného rozpočtu, z něhož se budou financovat různé veřejné potřeby. Neekvivalentnost pro poplatníka znamená, že nemá nárok na protihodnotu ve výši odpovídající jeho platbě.

Naopak podle Grúně představuje daň finanční vztah mezi oprávněným a povinným daňovým subjektem upravený zákonem, který je jedním z realizačních nástrojů hospodářské a sociální politiky státu.² Daně tedy nepřestávají pouze ekonomicko – finanční institut, nýbrž i právní institut. Z hlediska ekonomicko – finančního je kladen důraz zejména na obsahovou stránku.

Daň je rovněž možno charakterizovat jako transfer, jako jednostranný pohyb finančních prostředků od soukromého sektoru k sektoru veřejnému, při kterém se mění

¹ KUBÁTOVÁ, K. *Daňová teorie a politika*. 4. vydání. Praha: ASPI, 2006. s. 16, ISBN 80-7357-205-2

² GRÚŇ, L. *Finanční právo a jeho instituty*. 1. vydání. Praha: Linde, 2004. s. 92, ISBN 80-213-1204-1

forma těchto prostředků.³ Náklady spojené s tímto přenosem snižují celkový efekt ekonomiky.

Schéma č. 1: Přerozdělení příjmů plynoucích do státního rozpočtu

Zdroj: Vlastní zpracování

1.2 Charakteristické znaky daní

Daně jsou charakteristické svojí vynutitelností, nedobrovolností a zpravidla opakujícím se peněžním plněním. Daně mohou být placeny buď pravidelně v určitých časových intervalech, příkladem jsou důchodové daně, nebo jednorázově při splnění určitých, předem definovaných skutečností. Jedná se například o daně darovací či daně v případě úmrtí, daně z převodu nemovitosti. U každé daně je zákonem stanovený termín splatnosti a výše, která je určena dle předem definovaných skutečností. Nedobrovolnost souvisí s neochotou občanů obětovat část svých příjmů ve prospěch státního rozpočtu. Pokud se plátcí rozhodnou zákon raději obejít, nastupuje stát se svojí zákonnou pravomocí si platbu od neplatičů vynutit, k čemuž má k dispozici soustavu složek, které zajistí, aby se daňové nedoplatky dostaly do veřejného rozpočtu. Veřejným rozpočtem se rozumí nejen státní rozpočet, ale rovněž rozpočty územně správních celků jako jsou obce, města a kraje. Do veřejných rozpočtů patří současně i fondy zdravotních pojišťoven, to znamená, že povinné platby na zdravotní pojištění jsou také daňovou platbou. Příjmy veřejného rozpočtu se rozdělují na daně, poplatky a půjčky. Veřejný rozpočet z více než 90 % naplňují daně, zbývající část tvoří poplatky a půjčky.

³ KUBÁTOVÁ, K. *Daňová teorie a politika*. 4. vydání. Praha: ASPI, 2006. s. 15, ISBN 80-7357-205-2

1.3 Klasifikace daní

Daně lze klasifikovat pomocí různých kritérií s více či méně praktickým využitím. Základními kritérii jsou:

- dopad daně,
- subjekt daně,
- objekt daně,
- způsob placení daně,
- použité sazby daně,
- daňové určení,
- vztah k platební schopnosti poplatníka,
- národní právní úprava.

Pro mezinárodní porovnání je nutné pracovat se stejnými údaji, bez ohledu na jejich zařazení v jednotlivých státech. Mezi nejvýznamnější mezinárodní klasifikaci patří třídění daní podle OECD, jež rozděluje daně do šesti hlavních skupin. Členění dle OECD obsahuje příloha č. 1.

1.3.1 Klasifikace podle dopadu daně

Klasifikace daní podle jejich dopadu je považována za jednoznačně nejznámější a nejzákladnější členění daní. Daně dle tohoto kritéria se tradičně rozdělují na daně přímé a nepřímé.

- **Daně přímé** se člení na daně důchodové (někdy označované jako příjmové) a majetkové. Přímé daně jsou přímo vyměřeny každému poplatníkovi, kterému vznikne povinnost odvést daň bezprostředně podle jeho důchodové či majetkové situace. Takovéto daně jsou tedy adresné a většinou se přihlíží k majetkové situaci poplatníka.⁴
- **Daně nepřímé** jsou vybírány a placeny v cenách zboží, služeb, převodů a pronájmů. Nepřímé daně jsou již součástí ceny. Jsou neadresné a lze konstatovat, že nezohledňují důchodové ani majetkové poměry toho, kdo daň platí. Nepřímé daně, někdy nazývané jako spotřební daně, se dále člení na akcízy a všeobecné daně. Akcízy, z anglického slova „axise duty“,

⁴ MRKÝVKA P. a kolektiv autorů. *Finanční právo a finanční správa 2.díl*. 1.vydání Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2004. s.11, ISBN 80-210-3579-X

jsou stanoveny jako jednotková daň na vybrané komodity. Naproti tomu všeobecné daně jsou uvalovány na velké skupiny výrobků nebo služeb a daň je konstruována jako ad valorem.

1.3.2 Klasifikace podle subjektu daně

Základem klasifikace podle subjektu je určení osoby (nebo skupiny osob), která je nucena daň platit. Z tohoto pohledu rozlišujeme daně jako daně placené jednotlivcem (individuální fyzická osoba), oběma manželi, celou domácností, všemi členy domácnosti a nebo firmou. Subjektem je z pohledu daní v obecnějším pojetí fyzická nebo právnická osoba.

1.3.3 Klasifikace podle objektu daně

Podstatou třídění podle objektu je stanovení předmětu daně, jehož existence je důvodem zaplacení daně.⁵ Z pohledu třídění dle objektu daně je rozhodujícím faktorem skutečnost, ke které se daň váže. Z tohoto důvodu rozlišujeme:

- daně důchodové,
- daně majetkové,
- daně obrátové,
- daně spotřební,
- daně transferové.

1.3.4 Klasifikace podle způsobu placení daní

Podle způsobu úhrady rozeznáváme:

- daně vybírané na základě daňového přiznání – daň z příjmů fyzických osob (dále jen FO), právnických osob (dále jen PO), daň darovací, daň silniční, daň z přidané hodnoty, daň z nemovitosti atd.,
- daně vybírané srážkou u zdroje příjmu (zdanění úroků z vkladů v bance, příjem ze závislé činnosti do 5 000 Kč bez podepsaného formuláře „Prohlášení poplatníka daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků“ a další).

⁵ PUCHINGER, Z. *Úvodní kapitoly k daňové teorii* 1. vydání Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2006. s. 22, ISBN 80-244-1298-5

1.3.5 Klasifikace podle použité sazby daně

Sazbou daně se rozumí algoritmus, jehož prostřednictvím se z upraveného základu daně stanoví velikost daňové povinnosti. Sazba daně je vždy upravena příslušným daňovým zákonem. V daňové soustavě se můžeme setkat s těmito typy daňových sazeb:

- **progresivní** (vzestupná) sazba daně – roste se základem daně (př. daň darovací, dědická, silniční),
- **proporcionální** (lineární) sazba daně – s růstem základu daně se sazba nemění (př. daň z převodu nemovitostí, daň z příjmů PO a v současnosti i daň z příjmů FO má v České republice jednotnou sazbu),
- **degresivní** (sestupná) sazba daně – s růstem daňového základu sazba klesá, v daňové soustavě ČR se tento typ sazby daně nevyskytuje.⁶

1.3.6 Klasifikace podle daňového určení

Daňové určení lze chápat jako přiřazení daňových pravomocí a daňových výnosů jednotlivým rozpočtovým úrovním ve státě. Podle konkrétního rozpočtu, do kterého vybírané daně plynou, klasifikujeme daně na:

- daně vybírané na centrální (státní) úrovni,
- daně vybírané na regionální (krajské) úrovni,
- daně vybírané na místní (municipální) úrovni.⁷

1.3.7 Klasifikace podle vztahu k platební schopnosti poplatníka

Podle vztahu k platební schopnosti poplatníka třídíme daně na:

- daně osobní, které jsou adresné, jsou požadovány po konkrétním daňovém subjektu, jsou vázány na výsledek jeho činnosti a tím obvykle zohledňují platební schopnost poplatníka (př. daň z příjmů FO),
- daně „in rem“ (uložené na věc), tento druh daní nezohledňuje platební schopnost subjektu, kterého zatíží (např. daň z přidané hodnoty, daně spotřební a majetkové).

⁶ FOJTÍKOVÁ, J. *Daňový systém*. 2. vydání, Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2008, s. 18, ISBN 978-80-210-4687-0

⁷ PUCHINGER, Z. *Úvodní kapitoly k daňové teorii*. 1. vydání, Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2006. s. 24, ISBN 80-244-1298-5

1.3.8 Klasifikace podle národní právní úpravy

Legislativní úprava daní ČR je tvořena následujícím výčtem základních daňových zákonů:

- zákon č. 586/1992 Sb., **o daních z příjmu**, ve znění novel,
- zákon č. 353/2003 Sb., **o spotřebních daních**, ve znění novel,
- zákon č. 235/2004 Sb., **o dani z přidané hodnoty**, ve znění novel,
- zákon č. 357/1992 Sb., **o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí**, ve znění novel,
- zákon č. 16/1993 Sb., **o dani silniční**, ve znění novel,
- zákon č. 338/1992 Sb., **o dani z nemovitostí**, ve znění novel,
- zákon č. 337/1992 Sb., **o správě daní a poplatků**, ve znění novel (tento zákon je od 1. 1. 2011 nahrazen **daňovým řádem** č. 280/2009 Sb.),
- zákon č. 593/1992 Sb., **o rezervách pro zajištění základu daně z příjmu**, ve znění novel,
- od roku 2008 jsou zavedeny **ekologické daně**, které jsou součástí zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů č. 261/2007 Sb.

1.4 Funkce daní

Funkce daní vyplývají z existence veřejného sektoru zabezpečujícího úkony, které nemůže trh dostatečně zabezpečit sám. Daně jsou tedy produktem politiky a představují jeden z nejdůležitějších nástrojů řízení státního hospodářství. Existence daní souvisí s využíváním veškerých funkcí, které v současné společnosti stát zajišťuje. Daně jsou důležitým nástrojem fiskální politiky státu.⁸ Rozlišujeme následující základní funkce:

- **fiskální** (rozpočtová) – často se označuje jako nejdůležitější funkce daní, je současně i historicky nejstarší. Rozumí se jí shromažďování finančních prostředků do státního rozpočtu a následné financování veřejných výdajů. Fiskální funkce daní je propojena s alokační funkcí veřejného rozpočtu,
- **alokační** – souvisí se zabezpečováním tzv. veřejných statků. Jde o přerozdělování prostředků ve prospěch oblastí trhem podceněných. Jedná se o tradiční a jednu z nejstarších funkcí státu,

⁸ GRÚŇ, L. *Finanční právo a jeho instituty*. 3. aktualizované vydání, Praha: Linde, 2009. s. 98, ISBN 978-80-7201-745-4

- **stabilizační** – zajišťuje zmírňování cyklických výkyvů v ekonomice v zájmu dostatečné zaměstnanosti a cenové stability.⁹ Jedná se o nejmladší funkci daní, jejímž cílem je zabezpečit rovnováhu ekonomického vývoje ovlivňováním agregátní poptávky. To je prováděno skrze daňové nástroje státu, které se dále dělí na:
 - vestavěné stabilizátory
 - progresivní důchodové daně
 - diskrétní daňová opatření
 - změny sazeb
 - zavádění nových daní, rušení starých
 - změny ve výpočtu daňového základu
 - daňová zvýhodnění
 - daňové prázdny.
- **redistribuční** – funguje na principu solidarity, to znamená přesun části důchodu od bohatších jedinců k chudším, tedy od majetnějších k méně majetným. Zmírňuje rozdíly v důchodech jednotlivých subjektů tím, že se vybírá více od bohatších, což umožňuje státu prostřednictvím transferů kompenzovat nedostatečné příjmy chudších. Nástrojem redistribuce je progresivní zdanění.

1.5 Daňové principy

Daňové principy, vycházející z podstaty a zájmů národního hospodářství, lze chápat jako pravidla, podle nichž se spravují jednotlivé daně a daňový systém jako celek. V současné době je důraz kladen zejména na dva hlavní daňové principy:

- princip efektivnosti,
- princip spravedlnosti.

Tyto dva základní daňové principy jsou doplněny o řadu dalších: princip pružnosti, administrativní jednoduchosti, princip daňové únosnosti, princip daňového domicilu (daňová příslušnost), princip zákonnosti, princip daňové neutrality, princip daňové spravovatelnosti, princip daňové univerzality, psychologický princip atd.

⁹ KUBÁTOVÁ, K. *Daňová teorie a politika*. 4. vydání. Praha: ASPI, 2006. s.19, ISBN 80-7357-205-2

1.5.1 Princip efektivity

Uvedený princip v daňové teorii znamená, že výnos z daní má převýšit náklady spojené s daňovou administrativou.

Požadavek efektivity znamená, že daně by neměly způsobovat velké distorze v cenách a užítku z různých druhů činností. Distorze vede poplatníky k nahrazení zdaněného zboží nebo činností jinými, nezdaněnými, a tak dochází k narušení efektivní alokace zdrojů v ekonomice.¹⁰

Efektivnost je stav, kdy již není možné přerozdělení, které by někomu polepšilo, aniž by poškodilo kohokoliv jiného. Častým výsledkem pak je, že efektivní alokace není současně spravedlivá.

1.5.2 Princip spravedlnosti

Princip spravedlnosti vychází z redistribuční funkce, cílem daného principu je výběr správného kritéria, které by bylo spravedlivé pro všechny poplatníky. Nejdůležitějším faktorem je tedy výběr vhodné daňové základny. Spravedlnost je založena na principu prospěchu či na principu platební schopnosti. Jedná se také o ideál obsažený v sociálních normách, který bývá zdrojem hodnotících soudů o stavu věcí. Dvěmi základními pojetími spravedlnosti je zásada užítka a zásada platební schopnosti a to jak spravedlnost vertikální, tak spravedlnost horizontální.

1.6 Daňová soustava České republiky

„Daňová soustava představuje souhrn daní vybíraných v určitém státě v určitém čase. Z právního hlediska se jedná o jednotlivé daně upravené v daňových zákonech.“¹¹

Daňová soustava České republiky představuje souhrn všech daní vybíraných na území České republiky. Daňová soustava je tvořena několika různými daněmi, ale dohromady mají jediný cíl a to získat finanční prostředky do státního rozpočtu.

¹⁰ KUBÁTOVÁ, K. *Daňová teorie a politika*. 4. vydání. Praha: ASPI, 2006. s.43, ISBN 80-7357-205-2

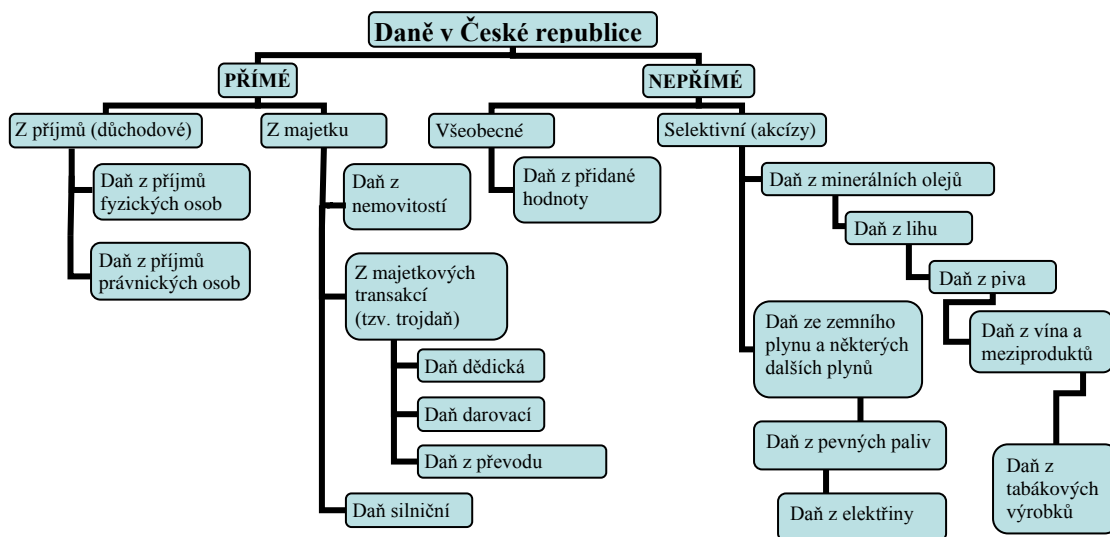
¹¹ GRUŇ, L. *Finanční právo a jeho instituty*. 3. aktualizované vydání, Praha: Linde, 2009. s. 119, ISBN 978-80-7201-745-4

1.6.1 Současná daňová soustava České republiky

Základem stávající daňové soustavy ČR byl zákon č. 212/1992 Sb., o soustavě daní. S účinností od 1. 1. 2004 byl tento zákon zrušen a to zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních. Daňová soustava byla tedy částečně modifikována. V současné právní úpravě se nenachází žádný právní předpis, který by uzákoňoval samotnou daňovou soustavu a podával výčet jednotlivých daní. Daňová soustava ČR je tedy složena z daní upravených samostatnými zákony.

Daňová soustava v České republice je tvořena daněmi přímými a nepřímými. Výčet jednotlivých daní a jejich zastřešujících oblastí je patrný z následujícího diagramu.

Schéma č. 2: Daňová soustava České republiky

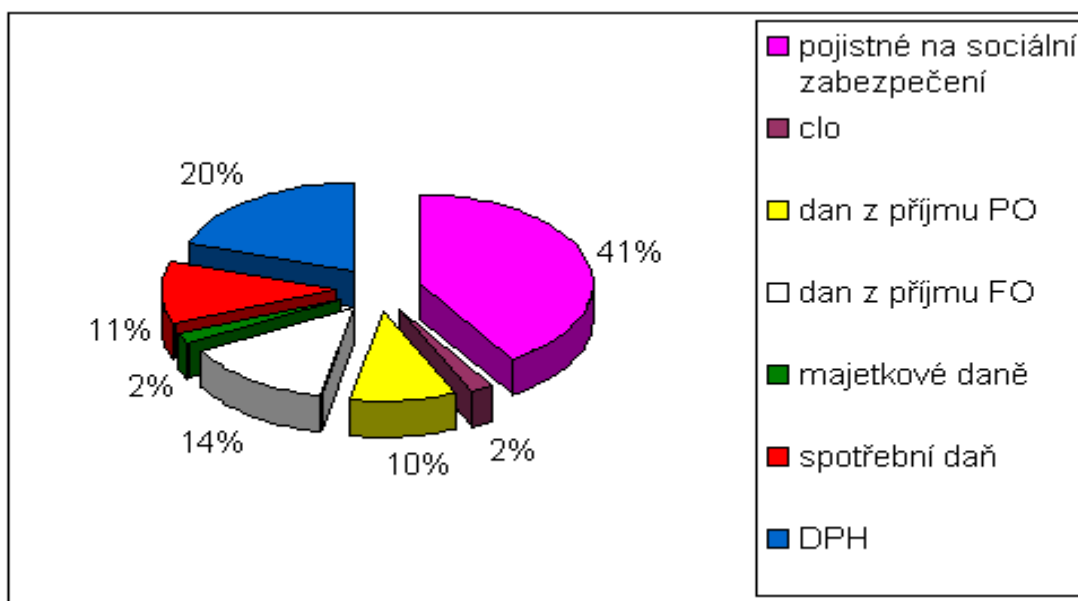

Zdroj: Vlastní zpracování

Mezi platby mající charakter daní považujeme pojistné na sociální zabezpečení, pojistné na důchodové pojištění, pojistné na nemocenské pojištění, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na všeobecné zdravotní pojištění a místní poplatky ukládané na úrovni měst a obcí. Tím se rozumí poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt, za užívání veřejného prostranství, poplatky ze psů, z provozování výherních hracích automatů a dalších.

Pro názornost je použit následující graf, který zachycuje podíly jednotlivých typů daní, pojistného na sociální zabezpečení a cla plynoucích do státního rozpočtu. Z grafu je patrné, že největší část je tvořena pojistným na sociální zabezpečení a dani z přidané hodnoty. Naopak minimální částky plynoucími do státního rozpočtu jsou tvořeny majetkovými daněmi a clem.

Schéma č. 3: Význam jednotlivých daní a jim podobných příjmů v České republice

Zdroj: Vlastní zpracování

1.7 Daňová reforma daňové soustavy v České republice

Definice daňové reformy je obtížná. Lze si pod tím představit systematickou změnu více parametrů daní, která je vyvolána nově formulovanými cíli daňové politiky. Aby změny daňové legislativy byly považovány za daňovou reformu musí být splněn alespoň jeden z následujících znaků:

- významná změna daňového mixu,
- zamýšlená změna daňové incidence,
- zavedení nových daní nebo rušení stávajících,
- z hlediska příčin k nim vedoucích.¹²

Předpokladem daňové reformy je pozitivní vliv na ekonomický růst a současně přerozdělení daňového břemene spravedlivěji, přehledněji a jednodušeji než tom bylo před reformou.

¹² Daňové reformy ČR [on-line]. Dostupné z: <<http://www.google.de/#hl=cs&source=hp&q=da%C5%88ov%C3%A9+reformy+%C4%8CR-alena+van%C4%8Durova&aq=f&aqi=&aql=&oq=&fp=378246b43464d442>>

1.7.1 Historie daňových reforem ve světě

Historie daňových reforem sahá až do období starověku a středověku. Mezi nejznámější historické reformy patří například reforma Diokleciánova či tereziánská berní reforma. Příloha č. 2 obsahuje ukázkou dokumentu tereziánské reformy.¹³

V tržních ekonomikách po druhé světové válce nehovoříme o daňových reformách, nýbrž o tzv. vlnách reforem, jelikož neprobíhaly izolovaně v jednotlivých zemích, ale přelévaly se ze země do země a to v poměrně krátkém časovém období. Dosud proběhly tři vlny daňových reforem.

Podstatou první reformy bylo zavedení systémů sociálního pojištění oddělením příspěvků na toto pojištění od důchodové daně.

Druhá vlna zavedla daň z přidané hodnoty (dále jen DPH) jako všeobecnou spotřební daň. Na konci 80. let zavádějí DPH i postkomunistické země.

Třetí vlnou, která vznikla v USA, byla snaha o obnovení ekonomické aktivity podlomené přílišným složitým a nespravedlivým zdaněním.¹⁴

1.7.2 Reformy v České republice

Na našem území po druhé světové válce byly uskutečněny tři komplexní daňové reformy. První komplexní reforma se realizovala v období 1947 až 1950 a jejím cílem bylo odstranění kapitalistického daňového systému. Druhá reforma měla za cíl socializaci národního hospodářství a uskutečnila se v roce 1953. Třetí komplexní daňová reforma měla za úkol odstranění socialistického daňového systému a vytvoření nového systému daní odpovídající tržně orientované ekonomice. Jednalo se o vytváření stabilního makroekonomického prostředí, postaveného na základních zásadách jako je spravedlnost, efektivnost a jednoduchost při výběru daní. Reforma byla realizována v roce 1993.¹⁵ Cílem reformy bylo rovněž vytvořit moderní správu daní na zákonném základě, posílit daně nepřímé, snížit podnikové daně, omezit přerozdělování mezi subjekty a omezit daňové úniky.¹⁶

¹³ Jak žili v novověku [on-line]. Dostupné z: <<http://programy.mb-net.cz/mb-pravek-novovek/JT0904003.htm>>

¹⁴ KUBÁTOVÁ, K. *Daňové teorie a politika*. 4. vydání. Praha: ASPI, 2006. s.153-154, ISBN 80-7357-205-2

¹⁵ ŠULCOVÁ-SEIDLOVÁ, M, BŘEZINA, J. *Daňová soustava*, 1. vydání. Praha: CREDIT PRAHA, 2002. s.7, ISBN 80-213-0919-9

¹⁶ KUBÁTOVÁ, K. *Daňová teorie a politika*. 4. vydání. Praha: ASPI, 2006. s.156, ISBN 80-7357-205-2

1.7.3 Zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů

Na již zmíněné komplexní daňové reformy navázala v roce 2008 velmi významná a rozsáhlá novelizace, též označována jako „Daňová reforma 2008 - 2010“, která byla uskutečněna zejména prostřednictvím zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů (dále jen ZoSVR).

Tímto zákonem bylo pozměněno celkem 46 zákonů. V daňové oblasti má obrovský význam rovněž proto, že ve třech částech přímo zavádí nové druhy daní (daň ze zemního plynu, daň z pevných paliv a daň z elektřiny).

Koncept reformy daňového systému představoval nový zákon o daních z příjmu s nízkou daňovou sazbou a širokým vyměřovacím základem. Úkolem nového zákona je odstartování procesu postupných změn, které spočívají v postupném snižování schodku státního rozpočtu prostřednictvím reforem celé řady oblastí na státní rozpočet napojených.¹⁷

1.7.4 Cíl daňové reformy realizované v letech 2008 - 2010

Základním cílem „Daňové reformy 2008 - 2010“ bylo snížení hrozivého deficitu státního rozpočtu, zkvalitnění a zefektivnění procesů vykonávaných daňovou správou České republiky, podpora ekonomických aktivit, podpora hospodářského růstu, ale také podpora rodin s dětmi a podpora udržitelného rozvoje. Dalším stěžejním cílem reformy bylo snížení administrativní zátěže pro poplatníky a zároveň pro státní správu. Tento cíl měl být dosažen zjednodušením dosavadního systému, který řeší vyměrování a odvod daní. Cíle reformy mělo být dosaženo zjednodušením legislativy, tj. rekodifikací zákonů pro jejich větší srozumitelnost a stanovením obecných principů a pravidel vyměrování a výběru daní.

Vedlejším efektem mělo být snižování počtu daní a celkových odvodů.¹⁸ Novým reformním cílem byla rovněž elektronizace daňové správy.

¹⁷ DRÁB,O., DRÁBOVÁ,M. *Změny v daňových předpisech od 1.1.2008 – 1.část. Daně a právo v praxi*, 2008, roč. 13, č.1, s.2-4

¹⁸ Ministerstvo financí České republiky [online]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xls/fer_verej_financ.html?year=2007>

Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů se promítl v těchto daňových zákonech:

- zákon o DPH,
- zákon o dani z nemovitostí,
- zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů,
- zákon o dani dědické, darovací a z převodu nemovitostí,
- zákon o správě daní a poplatků,
- zákon o spotřebních daních,
- zákon o registračních pokladnách a část zákona č. 545/2005 Sb., která se týká registračních pokladen,
- zákon o daních z příjmů.

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, nebyl od jeho přijetí (1. května 2004) zásadně novelizován. Po vstupu České republiky do Evropského společenství veřejnost očekávala tzv. „velkou“ novelu o DPH a to zejména v oblasti intrakomunitárních plnění (jedná se o plnění v rámci zemí Evropské unie).¹⁹

Zákon o DPH byl tedy pouze novelizován prostřednictvím zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, a to v jeho IV. části. Tato část neobsahuje celý zákon o dani z přidané hodnoty, ale pouze změny, jenž vešly v platnost od ledna roku 2008.²⁰

Mezi nejdůležitější změny patřilo zvýšení snížené sazby daně z 5 % na 9 %. Tato „matematická“ změna měla největší dopad na praktický život, a to zejména z pohledu neplátců daně. Sblížení obou sazeb má snížit motivaci k daňovým únikům a současně se jedná o postupné odstranění rozdílů sazeb daní u členských států Evropské unie vlivem procesu harmonizace. Do snížené sazby daně nově podléhá palivové dřevo, včetně jeho všech modifikací: piliny, štěpky, brikety, polena, špalky, větve, třísky a další.

Mezi další významné změny patří zavedení skupinové registrace k DPH, která spočívá v možnosti uplatnění společného systému DPH pro skupinu subjektů. Smyslem této změny je snížení administrativní zátěže pro subjekty, které jsou vzájemně propojeny ekonomicky, hospodářsky či finančně. Skupinovou registrací se zabývá § 95a.

¹⁹ MARKOVÁ, H. *Daňové zákony 2008, úplná znění platná k 1.1.2008*. 1.vydání. Praha: GRADA Publishing, 2008. s.93, ISBN 978-80-247-2385-3

²⁰ Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů. Praha: Ministerstvo vnitra, s.3177, ISSN 1211-1244

Paragraf 36, který pojednává o základu daně, se rozšiřuje o tzv. „ekologické“ daně uplatňované podle zvláštních předpisů u elektřiny, zemního plynu a některých dalších plynů a u pevných paliv.

Ve výčtu základních pojmů v § 4 pod novým písmenem za) se doplňuje vymezení rodinného domu, bytového domu a bytu. Na toto vymezení pak nově navazuje novela § 48, která se zabývá poskytnutím stavebních, montážních prací a opravami u výše zmiňovaných jednotek a příslušenství. V novém § 48a najdeme vymezení pojmu „sociální bydlení“, včetně příslušenství. Veškeré stavební činnosti, které zmiňuje § 48, podléhají snížené sazbě daně. V původním znění zákona mělo ustanovení § 48 pozbýt platnosti dnem 1. ledna 2011, termín je však posunut k 1. lednu 2012.

V roce 2009 zákon o dani z přidané hodnoty novelizoval zákon č. 87/2009 Sb. Nejvýznamnější změna se týkala zrušení dřívějšího zákazu odpočtu DPH na vstupu u osobních automobilů podle § 75 ods. 2 zákona o DPH účinného do 31. 3. 2009.

V roce 2010 proběhla rozsáhlá novela zákona o DPH prostřednictvím zákona č. 489/2009 Sb. Jednalo se zejména o legislativně-technické změny, např. změna stanovení základního pravidla pro určení místa poskytnutí služby. Zákonem č. 362/2009 Sb. došlo dále ke změnám v sazbách daně zdanitelných plnění, kdy se zvýšila základní sazba daně na 20 % a snížená sazba daně vzrostla na 10 %. Zavedením nových sazeb se předpokládalo navýšení příjmu do státního rozpočtu o 10 miliard Kč. Zajímavostí je, že zákon č. 489/2009 Sb. byl ve Sbírce zákonů vyhlášen dne 31. 12. 2009 a účinnosti nabyl již o den později.

Zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů přinesl v rámci **zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitosti** určité možnosti obcím, jak tuto daň podle místních podmínek upravovat.

První změnou je rozšíření možnosti osvobození určitých pozemků od daně z nemovitosti. Obecně závaznou vyhláškou může obec osvobodit pozemky typu orná půda, chmelnice, vinice, ovocné sady a trvalé travní porosty.

Druhá velmi významná změna je úprava koeficientů, které ovlivňují základní sazbu daně u malých obcí. Malou obcí se rozumí obec do jednoho tisíce obyvatel. Dosavadní koeficienty ve výši 0,3 do 300 obyvatel a 0,6 do 600 obyvatel se nahrazují jednotným koeficientem 1,0 do 1 000 obyvatel. U všech ostatních typů obcí nad 1 000 obyvatel se zákonné koeficienty nemění. Počet obyvatel rozhodných pro koeficient se posuzuje podle posledního sčítání lidu.

Třetí změnu obsahuje § 12, kdy obec opět na základě obecně závazné vyhlášky může stanovit pro všechny nemovitosti na území své obce jeden místní koeficient ve výši 2, 3, 4 nebo 5. Tímto koeficientem se následně vynásobí celková daňová povinnost poplatníka. V případě nastavení vyššího místního koeficientu dojde k podstatnému zvýšení dosavadního výnosu daně, který plyne do rozpočtů příslušných obcí.

V roce 2009 v zákoně o dani z nemovitostí nedošlo k žádné právní úpravě.

Od 1. 1. 2010 se razantně zvýšily sazby daně z pozemků uvedených v § 6 odst. 2 (zastavěné plochy a nádvoří, stavební pozemky a ostatní plochy) a to na dvojnásobek oproti úpravě účinné do 31. 12. 2009. Pozemky uvedené v § 6 odst. 1 (např. orné půdy, zahrady, ovocné sady, lesy a rybníky) zůstaly sazby daně nezměněné. Na dvojnásobek se rovněž zvýšily sazby daně u staveb uvedené v § 11; jedná se zejména o obytné domy, byty, stavby pro individuální rekreaci a garáže.

Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů sjednocuje podmínky pro uplatňování daňově uznatelných rezerv. Nevýznamnější změna se týkala povinnosti ukládat finanční prostředky rezerv na samostatný bankovní účet. Jestliže poplatník prostředky neuloží nejpozději k datu podání daňového přiznání, rezerva se v následujícím zdaňovacím období musí zrušit.

V roce 2008 byl zákon o rezervách novelizován dvakrát. Prvně zákonem č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů (jednalo se o osm pozměňujících bodů), druhá novela proběhla skrze zákon č. 296/2007 Sb., kterým se změnil zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).²¹ Nejpodstatnější změna první úpravy se týká § 8a zákona pojednávající o opravných položkách k nepromlčeným pohledávkám splatným po 31. prosinci 1994. Do zákona byl vložen nový odstavec vymezující podmínky pro použití opravných položek.

S účinností od 20. 7. 2009 zákonem č. 216/2009 Sb. dochází k odstranění formulačních nepřesností v podmínce pro tvorbu opravné položky za dlužníky v insolvenčním řízení. Před výše uvedeným datem byla tato problematika řešena výkladem Ministerstva financí. V přechodném ustanovení je zakotveno, že novou úpravu lze použít již pro tvorbu opravných položek započatých ve zdaňovacím období 2009.²²

²¹ MARKOVÁ, H. *Daňové zákony 2008, úplná znění platná k 1.1.2008*. 1.vydání. Praha: GRADA Publishing, 2008. s.2, ISBN 978-80-247-2385-3

²² BĚHOUNEK, P., ŠULC, I. *Daňové zákony v úplném znění k 1.9.2009*. 1.vydání. Olomouc: ANAG, 2009. s.69, ISBN 978-80-7263-547-4

V roce 2010 proběhla v souvislosti s přijetím zákona o pojišťovnictví jediná změna zákona o rezervách, a to v § 6, kde došlo ke specifikaci technických rezerv tvořených jak v oblasti životního, tak neživotního pojištění.

Zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, někdy označované jako „trojdaň“, byl novelizován v roce 2007 s účinností od 1. 1. 2008 celkem třikrát. Nejpodstatnější změny jsou opět spojeny se zákonem o stabilizaci veřejných rozpočtů, kde došlo k rozšíření osvobození poplatníků u daně dědické i darovací z dosavadní I. skupiny osob (příbuzní v řadě přímé a manželé) i na II. skupinu (např. strýcové, tety, synovci, neteře, sourozenci). Předmět daně zákona o dani darovací je od 1. ledna roku 2008 rozšířen o bezúplatně zřízené právo odpovídající věcnému břemeni vzniklé v souvislosti s bezúplatným převodem nemovitosti. U této daně je dále upřesněn předmět daně v souvislosti s bezúplatným poskytnutím nebo nabytím majetku či jiného majetkového prospěchu v tuzemsku nebo mimo tuzemsko. Ustanovení odstavce 2 a 3 § 6 nesmí být v rozporu s mezinárodní smlouvou.²³

U daně z nemovitostí je s účinností od 20. 7. 2009 doplněn první odstavec paragrafu 10 o písmeno k. Jedná se o nový způsob stanovení základu daně z převodu nemovitostí v případě zvyšování základního kapitálu obchodní společnosti, kdy není vyžadován znalecký posudek v případě, že byla účetní závěrka předcházejícího účetního období ověřena auditorem bez výhrad. Dochází ještě k úpravě § 21 odst. 3. Je-li do základního kapitálu vložena nemovitost, jejíž hodnota není stanovena znaleckým posudkem, je součástí přiznání k dani z převodu nemovitosti listina osvědčující hodnotu dané nemovitosti.

V zákoně o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí k 1. 1. 2010 k žádné změně nedošlo.

Hlavním okruhem otázek řešených v zákoně č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů ve vztahu k **zákonu o správě daní a poplatků** pro rok 2008, je problematika závazného posouzení. Novela zákona též upřesňuje povinnost vést průběžnou evidenci hotovostních plateb, které jsou prováděny v rámci podnikatelské či jiné samostatné výdělečné činnosti. Novela zákona přijatá a publikovaná pod č. 270/2007 Sb. technicky

²³ MARKOVÁ, H. *Daňové zákony 2008, úplná znění platná k 1.1.2008*. 1.vydání. Praha: GRADA Publishing, 2008. s.83, ISBN 978-80-247-2385-3

upřesnila a doplnila stávající právní úpravy a odstranila disproporce, např. upřesnění ochrany před nečinností (§ 34c).

V roce 2009 proběhly dvě úpravy zákona o správě daní a poplatků. První novela č. 7/2009 Sb. účinná od 1. 7. 2009 se týká doručování (§ 17), druhá novela č. 158/2009 Sb. účinná od 4. 7. 2009 uložila správcům daně povinnost sdělovat na dožádání Energetickému regulačnímu úřadu údaje o tom, zda žadatel má evidovány nedoplatky na daních nebo poplatcích. Úprava byla provedena v § 24 odst. 6.

S účinností od 1. 1. 2010 byl zákon poměrně významně novelizován zákonem č. 304/2009 Sb., zákonem č. 41/2009 Sb., který souvisí s novým trestním zákoníkem a novelou č. 218/2009 Sb. prostřednictvím které se zkrátila dosavadní 15denní lhůta pro fiktivní doručení na lhůtu 10denní (§ 17 odst. 5).

Spotřebními daněmi podle § 1 odst. 2 jsou daň z minerálních olejů, daň z lihu, daň z piva, daň z vína a meziproductů a daň z tabákových výrobků.²⁴ Zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů přinesl řadu změn do celého textu zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.

S účinností od 1. 4. 2009 byl zákon novelizován s ohledem na směrnici Evropské unie (dále jen EU), která upravuje limit pro osvobození od daně u dovozu zboží při turistických cestách. S účinností od 1. 10. 2009 proběhla ještě jedna novela zákona o spotřebních daních a to zákonem č. 292/2009 Sb. Jednalo se o úpravy v podobě pozměnění významu vět nahrazením jiným slovem či slovním spojením.

V roce 2010 byl zákon o spotřebních daních novelizován zákonem č. 362/2009 Sb., kterým se měnily některé zákony v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2010. S účinností od 1. 1. 2010 došlo ke zvýšení sazby daně z minerálních olejů (§ 48), z lihu (§ 70) a z piva. U piva se neměnily jen základní sazby, ale i sazby malých nezávislých pivovarů (§ 85 odst. 1), což ukazují následující tabulky, které uvádí sazby daní z piva za rok 2009 a 2010.

²⁴ MARKOVÁ, H. *Daňové zákony 2008, úplná znění platná k 1.1.2008*. 1.vydání. Praha: GRADA Publishing, 2008. s.130, ISBN 978-80-247-2385-3

Tabulka č. 1: Sazby daní z piva v roce 2009

Kód nomenklatury	Sazby daně v Kč/hl za každé celé procento extraktu původní mladiny					
	Základní sazby	Snížené sazby pro malé nezávislé pivovary				
		Velikostní skupina podle výroby v hl ročně				
		do 10 000 včetně	nad 10 000 do 50 000 včetně	nad 50 000 do 100 000 včetně	nad 100 000 do 150 000 včetně	nad 150 000 do 200 000 včetně
2203,2206	24,00 Kč	12,00 Kč	14,40 Kč	16,80 Kč	19,20 Kč	21,60 Kč

Zdroj: zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, vlastní zpracování

Tabulka č. 2: Sazby daní z piva v roce 2010

Kód nomenklatury	Sazby daně v Kč/hl za každé celé procento extraktu původní mladiny					
	Základní sazby	Snížené sazby pro malé nezávislé pivovary				
		Velikostní skupina podle výroby v hl ročně				
		do 10 000 včetně	nad 10 000 do 50 000 včetně	nad 50 000 do 100 000 včetně	nad 100 000 do 150 000 včetně	nad 150 000 do 200 000 včetně
2203,2206	32,00 Kč	16,00 Kč	19,20 Kč	22,40 Kč	25,60 Kč	28,80 Kč

Zdroj: zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, vlastní zpracování

Z tabulek je patrné, že jednotlivé sazby daní vzrostly o 33,3 %. Od tohoto razantního nárůstu se však již od 1. 4. 2010 ustoupilo a změněné sazby daně z piva byly vráceny zpět na původní hodnoty.

Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů obohatil české daňové právo o tři nové daně. Jedná se o tzv. **ekologické daně**, které jsou podrobně členěny na daň z elektřiny, zemního plynu a některých dalších plynů a pevných paliv. Dani ze zemního plynu a některých dalších plynů je věnována část 45, část 46 upravuje daň z pevných paliv a část 47 se zabývá daní z elektřiny. Zavedení těchto daní od 1. 1. 2008 vyplývá z podmínek vyjednaných při vstupu České republiky do EU. Správou těchto daní jsou pověřeny celní orgány.

Výše uvedené ekologické daně jsou svojí povahou spotřebními daněmi. Avšak ve srovnání se spotřebními daněmi, upravenými zákonem č. 353/2003 Sb., mají natolik odlišný systém zdaňování, že je nebylo možné začlenit do tohoto zákona, proto jim byla vytvořena zvláštní právní úprava.²⁵

²⁵ MARKOVÁ, H. *Daňové zákony 2008, úplná znění platná k 1.1.2008*. 1.vydání. Praha: GRADA Publishing, 2008. s.173, ISBN 978-80-247-2385-3

Ekologické daně jsou zaváděny či zvyšovány z důvodu ochrany životního prostředí, jejichž smyslem je zvýšit efektivnost alokace zdrojů a ovlivnit daňovou základnu škodlivé spotřeby. U všech uvedených daní je plátcem definován jako dodavatel příslušné komodity a daňová povinnost vzniká dnem dodání této komodity konečnému spotřebiteli. Zdaňovacím obdobím je u těchto daní stanoven kalendářní měsíc. V roce 2009 a 2010 nedošlo k žádným legislativním úpravám těchto daní.

Od 1. 1. 2008 je povinný subjekt povinen zajistit evidenci plateb v souladu se **zákonem č. 545/2005 Sb., o registračních pokladnách**. Tento daňový zákon stanovil způsob evidence plateb vedenými fyzickými a právnickými osobami při maloobchodní nebo hostinské činnosti na základě živnostenského oprávnění. Vhodný způsob evidence slouží ke správnému a úplnému zjištění a stanovení daňové povinnosti.²⁶

Zákon o daních z příjmů patří mezi základní zákony české daňové soustavy. Od nabytí jeho účinnosti uplynulo již více než 19 let a za tu dobu zaznamenal nemalou řadu přímých i nepřímých novelizací, dílčích úprav, doplnění nebo zrušení. U některých nebyl problém s implementací, naopak jiné byly v samotné praxi obtížněji aplikovatelné. Změny v zákoně o daních z příjmů, spojené se zákonem č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, jsou nejrozsáhlejší novelou od existence daňové soustavy České republiky, tj. od roku 1993. Samotného zákona o daních z příjmů se dotýká 245 bodů obsahujících změny.

Mezi zásadní změny řadíme výpočet daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků z tzv. „superhrubé mzdy“. O pojmu „superhrubá mzda“ bude blíže pojednáno v další části textu. Ve výpočtu daně z příjmů se také nově použije jednotná (rovná) sazba daně z příjmu fyzických osob ve výši 15 %. Z pohledu reálného zdanění se ve skutečnosti jedná o 23,1 %. U nízkopříjmových subjektů je nárůst sazby daně kompenzován vyššími slevami na dani.²⁷

Další významnou změnou je snížení sazby daně z příjmů právnických osob na 21 % pro zdaňovací období započaté v roce 2008 (v roce 2007 sazba daně činila 24 %). Od ledna roku 2009 klesla sazba daně o 1 % oproti roku předchozímu a v roce 2010 následovalo další snížení o 1 % na úroveň 19 %.

²⁶ Business center [online]. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/registacni_pokladny/cast1.aspx>

²⁷ PELECH, P., PELC, V. *Daně z příjmů s komentářem podle právního stavu k 1.7.2008*. 9. aktualizované vydání. Olomouc: ANAG, 2008. s.11, ISBN 978-80-7263-471-2

Úprava zákona o dani z příjmů obsahuje rovněž dílčí „škrty“ daňových úlev a zpřísnění některých podmínek. Zajímavostí na této české reformě daní je, že nejprve se v zásadě snižují sazby daně a teprve následně se v dalších letech uvažuje o rušení různých v průběhu času nahromaděných daňových stimulů.

Dramatickou změnou pro některé rodiny bylo zrušení institutu společného zdanění manželů, které pozbylo platnosti rokem 2007.

Zákon o dani z příjmů je rozdělen do čtyř částí. Část první je věnována zdanění příjmů fyzických osob, část druhá dani z příjmů právnických osob, následující zahrnuje společná ustanovení a poslední část je věnována zvláštním ustanovením pro vybírání daní.

Jelikož téma diplomové práce je zaměřeno na soukromého praktického lékaře, který spadá do okruhu fyzických osob, daň z příjmů právnických osob bude v dalším textu zmíněna jen v nejpodstatnějších bodech.

2 DAŇ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB

Daň z příjmů fyzických osob patří mezi osobní důchodové daně a je považována ve většině států za nejdůležitější z pohledu výběru daní. Ministerstvo financí ČR uvádí, že jeden z nevýnosnějších příjmových zdrojů veřejných rozpočtů představují právě daně důchodové.

V zemích označovaných jako „daňové ráje“ (např. Bahamy, Island, Kajmanské ostrovy, Sjednocené arabské emiráty) není tento druh daně vybírán. V těchto ojedinělých oblastech daň z příjmů fyzických osob nepředstavuje nezbytný zdroj příjmů veřejných rozpočtů.

V ČR je možno charakterizovat daň z příjmů FO následujícím způsobem:

- nejsložitější daň,
- individuální daň, je předepsána jednotlivé osobě, se zohledněním rodinných poměrů poplatníka,
- daň zohledňuje různorodé příjmy (mimo příjmů z dědění a darování) od nahodilých přes pravidelné (např. ze zaměstnání) po příjmy z podnikání a všechny kombinace těchto příjmů,
- je předepsána zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

2.1 Poplatník daně

Poplatníkem daně z příjmů fyzických osob je fyzická osoba, jejíž majetek nebo úkony jsou přímo podrobeny dani. Tato oblast je vymezena v § 2. V daňové teorii a praxi jsou rozlišovány dva typy daňových poplatníků:

- poplatník s neomezenou daňovou povinností (rezident, daňový tuzemec), tj. poplatník, jehož daňová povinnost se vztahuje na příjmy plynoucí ze zdrojů na území ČR, ale i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí (celosvětové). Poplatníkem s neomezenou daňovou povinností je FO, která má na území ČR bydliště nebo se na tomto území obvykle zdržuje. Slovo obvykle vyjadřuje v daném případě minimálně 183 dnů v příslušném kalendářním roce,
- poplatník s omezenou daňovou povinností (nerezident, daňový cizozemec), tj. poplatník, jehož daňová povinnost se vztahuje pouze na příjmy plynoucí ze zdrojů na území ČR. Poplatníkem s omezenou daňovou povinností jsou FO, které na území ČR nemají bydliště, obvykle se zde nezdržují (opět podmínka 183 dnů) nebo jsou-li podle mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění považovány za daňové nerezidenty.

2.2 Předmět daně

Pro účely zdaňování jsou příjmy FO rozděleny do pěti jednotlivých dílčích částí a to z důvodu různorodosti příjmů, rozdílných podmínek jejich získání a odlišného přístupu k nim ze strany státu. Za příjem se považuje příjem peněžní, nepeněžní a příjem dosažený směnnou.²⁸ Příjmem se rozumí vše, co způsobuje zvýšení hodnoty majetku poplatníka.

Předmětem daně jsou:

- příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky (§ 6),
- příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7),
- příjmy z kapitálového majetku (§ 8),
- příjmy z pronájmu (§ 9),
- ostatní příjmy (§ 10).

V paragrafech 3 a 4 jsou taxativně vymezeny příjmy, které předmětem daně nejsou (např. příjmy získané prodejem akcií nebo podílových listů podle zvláštního právního

²⁸ PUCHINGER, Z. *Úvodní kapitoly k daňové teorii*. 1. vydání, Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2006. s.45-46, ISBN 80-244-1298-5

předpisu, úvěry a půjčky, příjmy získané darováním a převodem nemovitostí nebo ostatního majetku) a příjmy od daně osvobozené (zákon v § 4 specifikuje velmi značný počet osvobození od daně z příjmů FO).

Zdaňovacím obdobím daně z příjmů fyzických osob je kalendářní rok. U příjmů i výdajů musí být respektována jejich věcná a časová souvislost v daném zdaňovacím období.

2.3 Příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky

Daň z příjmů ze závislé činnosti je co do počtu poplatníků nejrozsáhlejší, jelikož se týká zdanění platů a mezd.

Všechny poplatníky daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků označuje zákon o dani z příjmů jako zaměstnance, i když vykonávají práci na základě jiné smlouvy než pracovněprávní. Plátce daně z příjmu označuje zákon jako zaměstnavatele.²⁹

Příjmy ze závislé činnosti dle § 6 zákona o daních z příjmů jsou:

- příjmy ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního, služebního nebo obdobného poměru, ve kterých je poplatník povinen dbát příkazů plátce,
- příjmy za práci členů družstev, společníků a jednatelů společností s ručením omezeným a komanditistů komanditních společností,
- odměny členů statutárních orgánů a dalších orgánů právnických osob.

Plátcem daně je zaměstnavatel, který sráží zálohu na daň z příjmu ze závislé činnosti ze zdanitelné mzdy. Zdanitelnou mzdou se rozumí úhrn příjmů ze závislé činnosti zúčtovaný a vyplacený poplatníkovi za kalendářní měsíc.

Základem daně je v tomto případě úhrn příjmů ze závislé činnosti nebo funkčních požitků snížený o částky, které jsou od daně osvobozeny a zvýšený o částku odpovídající pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistnému na všeobecné zdravotní pojištění (dále jen povinné pojistné), které je povinen platit zaměstnavatel.

Novinkou od roku 2008 je zvýšení základu daně o povinné pojistné na základě ZoSVR, které je označováno termínem tzv. „superhrubá mzda“. Do konce roku 2007 se daň počítala z hrubé mzdy, od ledna 2008 se výpočet daně stanoví ze součtu hrubé mzdy a pojistného na sociální a zdravotní pojištění za zaměstnavatele. Obecně řečeno se daň

²⁹ PELECH, P. *Zdanění mezd, platů a ostatních příjmů ze závislé činnosti v roce 2010*. 18. aktualizované vydání, Olomouc: ANAG, 2010. s.8, ISBN 978-80-7263-572-6

odvádí z hrubé mzdy navýšené o 35 % (26 % = sociální pojištění + 9 % = zdravotní pojištění). Od 1. 1. 2009 se hrubá mzda navyšuje o 34 % z důvodu poklesu odvodu nemocenského pojištění o 1 %, které odvádí zaměstnavatel za své zaměstnance (nově se tedy jedná o 25 %). Stanovení základu daně z příjmu ze závislé činnosti a funkčních požitků zobrazuje následující tabulka.

Tabulka č. 3: Algoritmus stanovení základu daně ze závislé činnosti

Od 1. 1. 2008 má zaměstnavatel povinnost stanovovat zálohy na daň z příjmů následujícím způsobem:	
Hrubá mzda	zúčtovaný hrubý příjem za kalendářní měsíc včetně nepeněžních příjmů snížený o příjmy, které nejsou předmětem nebo jsou osvobozeny od uplatňování daně z příjmu
+	Dle § 6/13 je nutné přičíst sociální a zdravotní pojištění placené zaměstnavatelem, tzn. zdravotní a sociální pojištění
=	Superhrubá mzda - základ daně
X	Sazba daně 15 %
-	Slevy na dani
=	Záloha na daň/daňová povinnost

Zdroj: Hospodářská komora ČR, vlastní zpracování

Pro výpočet zálohy na daň z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků se základ daně zaokrouhluje na celé koruny nahoru, vyjde-li základ daně do 100 Kč a u základu daně nad 100 Kč se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru. Z takto stanoveného základu daně se vypočte měsíční záloha na daň patnáctiprocentní sazbou daně.

Vypočtená měsíční záloha na daň se dále snižuje o částky uplatněných slev ve výši 1/12 ročního nároku, pokud jsou splněny podmínky pro poskytnutí slevy k prvnímu dni kalendářního měsíce. Slevy na dani jsou stanoveny v § 35ba zákona o daních z příjmů. Tabulka č. 4 znázorňuje vývoj slev na poplatníka od roku 2007 do roku 2010. Jsou zde zachyceny i předpokládané slevy pro rok 2009. Tyto slevy na poplatníka nenabýly účinnosti, jelikož nedošlo k očekávanému snížení daně z 15 % na plánovaných 12,5 %.

Tabulka č. 4: Roční slevy na dani (v Kč)

Typ slevy	2007	2008	Předpokl. 2009	2009	2010
Základní na poplatníka	7 200	24 840	16 560	24 840	24 840
Základní na důchodce	0	24 840	16 560	24 840	24 840
Na invaliditu:	Částečnou	1 500	2 520	2 520	2 520
	Plnou	3 000	5 040	5 040	5 040
	držitel průkazu ZTP/P	9 600	16 140	16 140	16 140
Pro studenta	2 400	4 020	4 020	4 020	4 020
Na manželku	4 200	24 840	16 560	24 840	24 840
Daňové zvýhodnění na dítě	6 000	10 680	10 200	10 680	11 604
Daňový bonus maximálně do částky	30 000	52 200	52 200	52 200	52 200

Zdroj: Hospodářská komora ČR, vlastní zpracování

Slevy na dani zaměstnanec uplatní prostřednictvím podepsaného „Prohlášení poplatníka daně z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků“ (dále jen prohlášení). Zaměstnanec má právo, nikoliv povinnost podepsat prohlášení pouze u jednoho z případných více souběžných zaměstnavatelů. Z výše uvedeného vyplývá, že nelze mít podepsané prohlášení u více zaměstnavatelů zároveň. Jestliže má zaměstnanec podepsané prohlášení, získává nárok na uplatnění jednotlivých slev na dani podle § 35ba (slevy na dani nahradily od 1. 1. 2006 tzv. odečitatelné položky od základu daně) a případně na daňové zvýhodnění na vyživované dítě žijící se zaměstnancem ve společné domácnosti (dále jen daňové zvýhodnění). Daňové zvýhodnění je v české daňové legislativě specifikováno od roku 2005 v § 35c zákona o daních z příjmů. Daňové zvýhodnění na dítě může poplatník uplatnit formou slevy na dani, formou daňového bonusu nebo kombinací slevy na dani a daňového bonusu. V případě, kdy zaměstnanec prohlášení nepodepíše, ztrácí v průběhu zdaňovacího období možnost měsíčních nároků na slevy a daňové zvýhodnění a současně mu zaměstnavatel nemůže provést roční zúčtování daně. Zaměstnanec si tyto slevy může následně uplatnit prostřednictvím podaného daňového přiznání. Jednotlivé typy slev a jim odpovídající částky jsou popsány v předcházející tabulce. Většinu slev na dani na poplatníka lze uplatnit ve výši 1/12 celkové roční slevy při splnění podmínek daných zákonem. Slevu na manželku (manžela) žijící s poplatníkem ve společné domácnosti lze uplatnit při ročním zúčtování zálohové daně, případně při podání daňového přiznání za příslušné zdaňovací období. Slevu na manželku (manžela) je možno použít, jestliže její (jeho) vlastní příjem za zdaňovací období nepřesáhne zákonem stanovenou částku. V roce 2007 byla tato částka stanovena ve výši 38 040 Kč, od roku 2008 se výrazně zvýšila a to na výši 68 000 Kč. V dalších letech již ke změně této

částky nedošlo. Slevy na dani a daňové zvýhodnění na dítě žijící s poplatníkem v domácnosti jsou konstruovány na principu solidarity, jelikož zohledňují jak jeho rodinnou, tak i sociální a zdravotní situaci.

2.4 Příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti

Příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti upravuje § 7 zákona o daních z příjmů. Mezi příjmy z podnikání řadíme:

- příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství,
- příjmy ze živnosti,
- příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů,
- podíly společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti na zisku.

Příjmy z jiné samostatné výdělečné činnosti, pokud se nejedná o příjmy ze závislé činnosti podle § 6, jsou:

- příjmy z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví, autorských práv včetně práv příbuzných právu autorskému, a to včetně příjmů z vydávání, rozmnožování a rozšiřování literárních a jiných děl vlastním nákladem,
- příjmy z výkonu nezávislého povolání, které není živností ani podnikáním podle zvláštních předpisů (např. profesionální sportovci),
- příjmy znalce, tlumočnicka, zprostředkovatele kolektivních sporů, zprostředkovatele kolektivních a hromadných smluv podle autorského zákona a rozhodce za činnost podle zvláštních právních předpisů,
- příjmy z činnosti insolvenčního správce, včetně příjmů z činnosti předběžného insolvenčního správce, zástupce insolvenčního správce, odděleného insolvenčního správce a zvláštního insolvenčního správce, které nejsou živností ani podnikáním podle zvláštního právního předpisu (před rokem 2008 se používal pojem správce konkursní podstaty).

Za příjem z podnikání a z jiné samostatné činnosti se také považuje příjem z pronájmu majetku, který je vložen do obchodního majetku poplatníka a příjem plynoucí z veškerého nakládání s majetkem vloženým do obchodního majetku poplatníka včetně prodeje cenných papírů.

Odstavec 7 paragrafu 7 řeší procentní výši výdajů, pokud neuplatní poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Tyto výdaje bývají označovány jako „paušální výdaje“. Jestliže poplatník uplatní výdaje podle odstavce 7, má se za to, že v částce jsou již zahrnuty všechny výdaje poplatníka vynaložené v souvislosti s dosahováním příjmů z podnikání a z jiné samostatné činnosti (nelze již uplatnit žádné další výdaje, ani odpisy majetku). Poplatník, který uplatňuje výdaje podle odstavce 7, má povinnost vést evidenci příjmů a pohledávek vzniklých v souvislosti s podnikatelskou nebo jinou samostatnou výdělečnou činností. Způsob uplatnění výdajů podle tohoto odstavce již nelze zpětně měnit.³⁰ Poplatník, jenž má různé druhy příjmů, se musí rozhodnout pro uplatňování skutečných výdajů nebo pro uplatňování paušálních výdajů u všech druhů příjmů jednotně, nelze kombinovat typy výdajů u jednotlivých druhů příjmů. Následující tabulka znázorňuje procenta paušálních výdajů, která byla zákonem stanovena v letech 2008 – 2010 u jednotlivých druhů příjmů z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti.

Tabulka č. 5: Uplatnění paušálních výdajů z příjmů

	2008	2009	2010
Příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství	80 %	80 %	80 %
Živnost řemeslná	60 %	80 %	80 %
Ostatní živnosti	50 %	60 %	60 %
Příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů (§ 7/1c) a příjmy z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví, ... (§ 7/2a)	40 %	60 %	40 %

Zdroj: Daňové zákony 2008, 2009, 2010, vlastní zpracování

Pro poplatníky, jenž mají příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti existuje rovněž možnost uplatnit rozdělení příjmů a výdajů za podmínek stanovených zákonem o daních z příjmů. Jedná se o případy, kdy je poplatník členem sdružení bez právní subjektivity nebo provozuje-li podnikatelskou činnost za spolupráce osob, které žijí s poplatníkem ve společné domácnosti. U sdružení bez právní subjektivity musí na konci zdaňovacího období účastník pověřený účetnictvím či vedením daňové evidence (pojem daňová evidence je objasněn v následující části textu) rozdělit příjmy a výdaje na jednotlivé účastníky tohoto sdružení. Rozdělení může nabývat tří podob.

³⁰ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 7

Jedná se o rozdělení rovným dílem (pokud není stanoveno ve smlouvě jinak) nebo podle příslušného smluvního ustanovení v jiném poměru. U rozdělení příjmů a výdajů na spolupracující osoby tyto osoby daní podíl ve vlastním daňovém priznání a musí rovněž odvést zdravotní a sociální pojištění ze svých podílů. V případě rozdělení příjmů a výdajů na druhého z manželů nesmí činit podíl více než 50 % a současně je stanovena maximální výše 540 000 Kč za celé zdaňovací období. Při rozdělení příjmů a výdajů na ostatní osoby žijící s poplatníkem ve společné domácnosti nesmí přenesený podíl činit více než 30 %, maximální částka je v úhrnu stanovena na 180 000 Kč při spolupráci za celé zdaňovací období.³¹ Výpočet příjmů spolupracujících osob a příjmů účastníka sdružení, které není právnickou osobou je vymezen v § 12 a 13 zákona o daních z příjmů.

2.5 Příjem z kapitálového majetku

Příjmy z kapitálového majetku, které nejsou příjmy ze závislé činnosti, případně se nezdaňují jako příjmy z pronájmu nebo ostatní příjmy, se u fyzických osob zdaňují v souladu s § 8 zákona o daních z příjmů. Dílčím základem daně je v tomto případě příjem z kapitálového majetku, který není snížen o výdaje vynaložené na tento kapitálový majetek, s výjimkou výdajů ve výši pořizovací ceny předkupního práva na cenné papíry v případě prodeje tohoto předkupního práva. Jsou – li výdaje vyšší než příjem, k tomuto rozdílu se nepřihlíží. Snížení je dále možno uplatnit u dávek penzijního připojištění se státním příspěvkem a u plnění ze soukromého životního pojištění, a to v souladu s § 8 odstavce 6 a 7 zákona o dani z příjmů.³² Mezi příjmy z kapitálového majetku řadíme např.:

- podíly na zisku (dividendy) z majetkového podílu akciové společnosti,
- podíly na zisku tichého společníka z účasti na podnikání, pokud se nepoužijí k doplnění vkladu sníženého o podíly na ztrátách do původní výše,
- výnosy z vkladových listů a z vkladů jim na roveň postavených,
- úroky, výhry a jiné výnosy z vkladů na vkladních knížkách, úroky z peněžních prostředků na vkladovém účtu,
- úroky a jiné výnosy z poskytnutých úvěrů a půjček, úroky z prodlení, poplatek z prodlení, úroky z práva na dorovnání, úroky z vkladů na běžných účtech s výjimkou podle § 7a,

³¹ FOJTÍKOVÁ, J. *Daňový systém*. 2. vydání, Brno: Masarykova univerzita, 2008. s.72-73, ISBN 978-80-210-4687-0

³² SEDLÁČEK, J., VALOUCH, P. *Účetnictví a daně*. 2. vydání, Šlapanice: Masarykova univerzita, 2008. s.127-128, ISBN 978-80-210-4542-2

- úrokové a jiné výnosy z držby směnek,
- příjmy z prodeje předkupního práva na cenné papíry.

2.6 Příjmy z pronájmu

Příjmy z pronájmu a jejich následné zdaňování fyzickou osobou je upraveno v § 9 zákona o daních z příjmů. Podle ustanovení § 9 jsou zdaňovány pouze ty příjmy z pronájmu, které nejsou zdaňovány podle § 6 – 8 a § 10 zákona o daních z příjmů.

Příjmem z pronájmu se podle § 9 rozumí:

- příjmy z pronájmu nemovitostí (jejich částí) nebo bytů (jejich částí),
- příjmy z pronájmu movitých věcí, mimo příležitostného pronájmu podle § 10 odst. 1 písmena a.

Obecně platí, že příjem z pronájmu majetku zahrnutého do obchodního majetku se zdaňuje podle § 7 zákona o daních z příjmů jako příjem ze samostatné výdělečné činnosti a příjem z majetku, jenž není zahrnut do obchodního majetku, jako příjem z pronájmu podle § 9. Příjmem z pronájmu se rozumí rovněž příjmy poplatníka z pronájmů movitostí či nemovitostí, které má sám v nájmu či podnájmu. Dílčím základem daně z příjmů z pronájmu jsou výše uvedené příjmy snížené o výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení. Mezi typické výdaje v souvislosti s pronájmem patří odpisy pronajímaného majetku nebo výdaje na údržbu a opravu tohoto majetku. Neuplatní – li poplatník výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, může výdaje uplatnit procentem z příjmů majetku, které činí 30 % z příjmů plynoucích z pronájmu.

2.7 Ostatní příjmy

Tzv. ostatní příjmy FO jsou zdaňovány podle § 10 zákona o daních z příjmů. Ostatními příjmy, při kterých dochází ke zvyšování majetku (mimo příjmy uvedené v § 6 až § 9), se rozumí zejména:

- příjmy z příležitostných činností nebo z příležitostného pronájmu movitých věcí, včetně příjmů ze zemědělské výroby, která není provozována podnikatelem (samostatně hospodařícím rolníkem),
- příjmy z převodu vlastní nemovitosti, bytu nebo nebytového prostoru nebo spoluvlastnického podílu na nich, movité věci a cenného papíru,

- příjmy z převodu účasti na společnosti s ručením omezeným, komanditisty na komanditní společnosti nebo z převodu členských práv a povinností k družstvu a majetkových podílů na transformovaném družstvu,
- příjmy ze zděděných práv z průmyslového a jiného duševního vlastnictví včetně práv autorských a práv příbuzných právu autorskému,
- přijaté výživné, důchody a obdobné opakující se požitky, s výjimkou těch, které jsou osvobozené od daně,
- podíl společníka obchodní společnosti s výjimkou společníka veřejné obchodní společnosti, komplementáře komanditní společnosti nebo podíl člena družstva na likvidačním zůstatku při likvidaci společnosti nebo družstva a nebo podíl majitele podílového listu z podílu připadající na podílový list při zrušení podílového fondu, s výjimkou splynutí nebo sloučení podílového fondu,
- vypořádací podíl při zániku účasti společníka obchodní společnosti, s výjimkou společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti, nebo při zániku členství v družstvu a další podíl na majetku družstva,
- výhry v loteriích, sázkách a jiných podobných hrách a výhry z reklamních soutěží a slosování s výjimkou výher od daně osvobozených,
- ceny z veřejných soutěží, ze sportovních soutěží a ceny ze soutěží, v nichž je okruh soutěžících omezen podmínkami soutěže, anebo jde o soutěžící vybrané pořadatelem soutěže,
- příjmy, které společník veřejné obchodní společnosti nebo komplementář komanditní společnosti obdrží v souvislosti s ukončením účasti na veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti od jiné osoby, než od veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti, v níž ukončil účast,
- příjmy z převodu jmění na společníka a příjmy z vypořádání podle zvláštního právního předpisu,
- příjmy z jednorázového odškodnění budoucích nároků na náhradu za ztrátu příjmu na základě písemné dohody o jejich konečném vypořádání mezi oprávněným a pojišťovnou, s výjimkou příjmu osvobozeného od daně.³³

Od daně jsou osvobozeny příjmy z příležitostných činností nebo z příležitostného pronájmu, pokud jejich úhrn nepřesáhne ve zdaňovacím období částku 20 tisíc Kč, přitom příjmem poplatníka, kterému plyne příjem z chovu včel a u kterého nepřekročí

³³ Zákon 586/1992 Sb., o daních z příjmů § 10

ve zdaňovacím období počet včelstev 40, je částka 500 Kč na jedno včelstvo. Dále jsou od daně osvobozeny výhry z loterií, sázek a podobných her provozovaných na základě povolení vydaného podle zvláštních předpisů.

Dílčím základem daně je příjem snížený o výdaje prokazatelně vynaložené na jeho dosažení. Jestliže jsou výdaje spojené s jednotlivým druhem příjmu vyšší než příjem, k rozdílu se nepřihlíží. To znamená, že u dílčího základu daně podle § 10 zákona o daních z příjmů nelze vykázat daňovou ztrátu a tu následně kompenzovat s dalšími dílčími základy daně z příjmů z § 6 – 9 zákona o daních z příjmů. Poplatník současně nemůže vykázat daňovou ztrátu ani u jednotlivých druhů příjmů podle § 10. U příjmů dle § 10 se obvykle uplatňují pouze skutečně vynaložené výdaje, paušální výdaje lze uplatnit jen u příjmů ze zemědělské výroby, které jsou počínaje rokem 2006 stanoveny ve výši 80 %. Při uplatnění paušálních výdajů u zemědělské výroby se musí vždy vést záznamy o příjmech.³⁴

2.8 Příjmy osvobozené od daně

Příjmy osvobozené od daně jsou předmětem daně, ale z důvodu osvobození se nezdaňují. Zákon o daních z příjmů v § 4 taxativně specifikuje příjmy, jenž jsou od daně osvobozeny. U daně z příjmů FO je v § 4 uvedeno všeobecné osvobození od daně z příjmů a v dalších ustanoveních (§ 6 a § 10) je následně vymezeno osvobození od daně pro vymezený okruh příjmů. Určitý okruh příjmů je osvobozen od daně jednoznačně bez specifických podmínek, řada příjmů je však od daně osvobozena při splnění jedné nebo více podmínek. Mezi nejdůležitější příjmy osvobozené od daně z příjmů FO patří:

- příjmy z prodeje rodinného bytu nebo bytu za stanovených podmínek,
- příjmy z prodeje movitých věcí za stanovených podmínek,
- přijatá náhrada škody, náhrada nemajetkové újmy, plnění z pojištění majetku a plnění z pojištění odpovědnosti za škody s omezujícími podmínkami,
- příjmy získané ve formě dávek a služeb z nemocenského pojištění, důchodového pojištění, sociálního zabezpečení,
- dávky sociální péče, sociální služby, dávky pomoci v hmotné nouzi, dávky státní sociální podpory,

³⁴ SEDLÁČEK, J., VALOUCH, P. *Účetnictví a daně*. 2. vydání, Šlapanice: Masarykova univerzita, 2008. s.136, ISBN 978-80-210-4542-2

- příjmy přijaté v rámci plnění vyživovací povinnosti nebo náhrady za tyto příjmy podle zákona o rodině,
- plnění z pojištění osob,
- úroky z vkladů ze stavebního spoření, včetně úroků ze státní podpory,
- stipendia ze státního rozpočtu, z rozpočtu kraje, z prostředků vysoké školy anebo obdobná plnění ze zahraničí.³⁵

2.9 Základ daně z příjmů

Příjmy fyzických osob jsou rozděleny do tzv. dílčích základů daně, které vymezuje ustanovení o předmětu daně. Z tohoto důvodu je nutný odlišný přístup k jednotlivým druhům příjmů a podmínkám, za kterých byl příjem získán. Z jednotlivých dílčích základů daně jsou vyčleněny vybrané příjmy (samostatný základ daně), které jsou zdaňovány zvláštním režimem – zvláštní sazbou daně. Zvláštní sazba daně a k ní příslušné příjmy jsou řešeny v § 36 zákona. V roce 2008 zvláštní sazba daně byla na úrovni 15 %, s účinností od 1. 1. 2009 mělo dojít k jejímu snížení na 12,5 %, ale k této úpravě se nakonec nepřistoupilo a v letech 2009 i 2010 byla sazba zachována ve výši 15 %.

Základem daně z příjmů fyzických osob je částka, o kterou příjmy přesahují výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení těchto příjmů. Přesahují-li výdaje příjmy uvedené v § 7 a § 9 zákona o daních z příjmů je rozdíl ztrátou, která se upraví podle § 23 zákona na tzv. daňovou ztrátu. Daňovou ztrátu lze pak nejdéle v následujících pěti zdaňovacích obdobích po jejím vykázání odečítat od úhrnu dílčích základů daní uvedených v § 7 až v § 10. U poplatníků, kterým plynou ve zdaňovacím období souběžně dva či více druhů příjmů uvedených v § 6 až § 10 zákona o daních z příjmů, je základem daně součet dílčích základů daně zjištěných podle jednotlivých druhů příjmů. Základ daně se v daňovém přiznání zaokrouhluje na celé stokoruny dolů, sazba daně FO pro zdanitelné období 2008 až 2010 činila 15 %.

Následující tabulka znázorňuje tvorbu základu daně fyzických osob a následný postup při výpočtu vlastní daňové povinnosti.

³⁵ SEDLÁČEK, J., VALOUCH, P. *Účetnictví a daně*. 2. vydání, Šlapanice: Masarykova univerzita, 2008. s.14-15, ISBN 978-80-210-4542-2

Tabulka č. 6: Tvorba základu daně a daňové povinnosti

Dílčí základ daně z příjmů z podnikání
+ Dílčí základ daně z příjmů z kapitálového majetku
+ Dílčí základ daně z příjmů z pronájmu
+ Dílčí základ daně z příjmů z ostatních příjmů
= Souhrn dílčích základů daně
+ Dílčí základ daně z příjmů ze závislé činnosti
= Základ daně z příjmu fyzických osob
- Odečitatelné položky
- Nezdánitelné částky základu daně
DAŇOVÝ ZÁKLAD
DAŇ
(daňový základ * sazba daně)
- Slevy na dani
DAŇOVÁ POVINNOST

Zdroj: Puchinger, 2006, s. 49, vlastní zpracování

Mezi základní položky odečitatelné od základu daně z příjmů fyzických osob, jenž jsou specifikovány v § 34 zákona o daních z příjmů, řadíme:

- daňovou ztrátu, která vznikla za předchozí zdaňovací období nebo jeho část, uvedenou v daňovém přiznání za stanovených podmínek,
- 100 % výdajů, které poplatník vynaložil při realizaci projektů výzkumu a vývoje,
- 50 % majetkového podílu, který poplatník vypořádal v peněžní nebo nepeněžní formě v období 1993 až 2005 oprávněným osobám podle zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech (odpočet bylo možno uplatnit pouze do roku 2009),
- 50 % z částky, kterou ve zdaňovacím období vypořádá FO v peněžní či nepeněžní formě majetkové podíly oprávněným osobám nebo kterou poplatník v průběhu zdaňovacího období uhradí jako postupník oprávněným osobám za postoupení jejich pohledávky na vypořádání jejich majetkového podílu. Uvedená podmínka se nevztahuje na poplatníka, který pohledávku vzniklou z titulu majetkového podílu dále postoupil (takto bylo možno postupovat naposledy za zdaňovací období, které započalo v roce 2009).

Nezdanitelnými částkami základu daně poplatník snižuje základ daně. V roce 2010 bylo možno od základu daně odečíst tyto nezdanitelné části:

- hodnotu darů poskytnutých poplatníkem dle § 15 odst. 1 zákona o daních z příjmů, úhrnná hodnota darů musí přesáhnout 2 % ze základu daně nebo činí alespoň 1 000 Kč, v úhrnu lze odečíst maximálně 10 % z daňového základu,
- úroky zaplacené ve zdaňovacím období z úvěru ze stavebního spoření a z hypotečního úvěru použitých poplatníkem na financování bytových potřeb, částka může činit maximálně 300 tisíc Kč za rok, při placení úroků jen po část roku nesmí překročit jednu dvanáctinu maximální částky za každý měsíc placení úroků,
- platby příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem, zaplacená částka se musí snížit o 6 tisíc Kč, nejvýše lze odečíst 12 tisíc Kč za rok,
- zaplacené pojistné za stanovených podmínek na soukromé životní pojištění, maximální částka, kterou lze odečíst za zdaňovací období činí v úhrnu 12 tisíc Kč,
- členské příspěvky zaplacené odborové organizaci do výše 1,5 % zdanitelných příjmů podle § 6, maximálně však do výše 3 tisíc Kč za zdaňovací období,
- úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání podle zákona o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání, nejvýše 10 tisíc Kč, u poplatníka se zdravotním postižením až 13 tisíc Kč, u poplatníka s těžším zdravotním postižením až 15 tisíc Kč za zdaňovací období.

Slevy na dani jsou charakterizovány v části, která je věnována příjmům ze závislé činnosti a funkčních požitků dle § 6 zákona o daních z příjmů, jelikož tyto slevy na dani jsou totožné jak pro závislou činnost, tak pro činnost podnikatelskou.

Poplatník uvedený v § 2 (fyzická osoba) zákona o daních z příjmů si může daň v rámci daňového přiznání snížit navíc o následující položky:

- 18 000 Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením s výjimkou zaměstnance s těžším zdravotním postižením,
- 60 000 Kč za každého zaměstnance s těžším zdravotním postižením (v obou případech je rozhodný roční přepočtený počet zaměstnanců se zdravotním postižením),
- slevu na registrační pokladnu, a to ve výši poloviny její pořizovací ceny (maximálně 8 000 Kč) nebo ve výši 30 % technického zhodnocení registrační pokladny (maximálně 4 000 Kč),

- sleva pro poplatníky s příslibem investiční pobídky.³⁶

Po skončení zdaňovacího období je poplatník daně z příjmů fyzických osob dle § 38g zákona o daních z příjmů povinen podat **daňové přiznání**. Daňové přiznání je povinen podat každý poplatník, který:

- má roční příjmy vyšší než 15 000 Kč, jsou-li tyto příjmy předmětem daně z příjmů fyzických osob,
- vykazuje daňovou ztrátu, bez ohledu na výši příjmů,
- má kromě příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků (§ 6) i jiné příjmy ve zdaňovacím období vyšší než 6 000 Kč,
- pobírá souběžně mzdu od dvou či více zaměstnavatelů, kteří sráželi zálohovou daň,
- je daňovým nerezidentem a uplatňuje slevy, daňové zvýhodnění na dítě nebo nezdanitelné části základu daně.

Daňové přiznání je možno podat a současně uhradit daňovou povinnost ve dvou termínech:

- do 31. března následujícího po uplynutí zdaňovacího období,
- do 30. června následujícího po uplynutí zdaňovacího období. Tento termín platí pouze v případě, že daňové přiznání zpracovává daňový poradce nebo má-li účetní jednotka povinnost ověření účetní závěrky auditorem.³⁷

Na základě celkové výše poslední známé daňové povinnosti může poplatníkovi vzniknout povinnost platit zálohy na daň v průběhu zálohového období. V § 38a zákona o daních z příjmů je charakterizováno zálohové období jako období od prvního dne po uplynutí posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za minulé zdaňovací období do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání v následujícím zdaňovacím období. Při stanovení výše a periodicity záloh na daň z příjmů se vychází z poslední známé daňové povinnosti poplatníka. Zálohy nemusí platit poplatníci, jejichž poslední známá daňová povinnost nepřesáhla částku 30 000 Kč. Následující tabulka uvádí v souvislosti s poslední známou daňovou povinností výši a periodicitu záloh na daň z příjmů.³⁸

³⁶ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, § 35, 35a, 35b

³⁷ SEDLÁČEK, J., VALOUCH, P. *Účetnictví a daně*. 2. vydání, Šlapanice: Masarykova univerzita, 2008. s.164-165, ISBN 978-80-210-4542-2

³⁸ FOJTÍKOVÁ, J. *Daňový systém*. 2. vydání, Brno: Masarykova univerzita, 2008. s.77, ISBN 978-80-210-4687-0

Tabulka č. 7: Přehled výše a periodicity placení záloh

Poslední daňová povinnost (v Kč)	Výše zálohy z daňové povinnosti	Periodicita placení záloh
0 – 30 000	0	neplatí se
30 001 – 150 000	40 %	pololetně
150 001 a více	25 %	čtvrtletně

Zdroj: vlastní zpracování

Zálohy na daň z příjmů se zaokrouhlují na celé stokoruny nahoru a jsou vždy splatné do 15. dne posledního měsíce příslušného období. Příslušné období je stanovené zákonem na základě poslední známé daňové povinnosti poplatníka, tímto obdobím je buď pololetí nebo čtvrtletí.

V důsledku poměrně složitých období, které bylo nazváno jako celosvětová finanční a hospodářská krize, se Ministerstvo financí ČR rozhodlo, že zálohy na daň z příjmů splatné v průběhu kalendářního roku 2009 se nemusí platit. Rozhodnutí se vztahovalo jen na daňové subjekty, které k 1. 12. 2008 neměly nebo nezaměstnávaly více než 5 zaměstnanců s příjmy podle § 6 zákona o daních z příjmů. Příloha č. 3 obsahuje rozhodnutí o zrušení povinnosti v roce 2009 daň zálohovat.

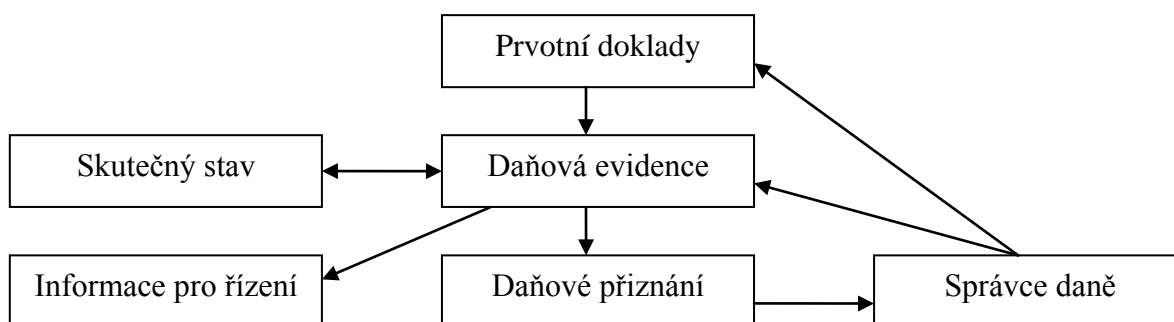
2.10 Daňová evidence

Poplatník, který má příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti je účetní jednotkou, což znamená, že je povinen vést účetnictví nebo za účetní jednotku považován není a má povinnost vést daňovou evidenci nebo záznamy o příjmech a evidenci pohledávek, kdy jsou výdaje stanoveny procentem z příjmů.

Smyslem daňové evidence je poskytnout údaje potřebné ke zjištění základu daně z příjmů fyzických osob. Daňová evidence je určena pro ty subjekty, které nejsou účetními jednotkami ve smyslu zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Daňová evidence v podobě záznamů pro daňové účely byla zavedena od 1. 1. 2004 a nahradila doposud užívané jednoduché účetnictví. Daňová evidence je ve své podstatě obdobou jednoduchého účetnictví, je však jednodušší po metodické stránce, je mnohem méně administrativně náročná a klade podstatně nižší nároky na technické vybavení. Zachycuje pouze peněžní toky bezprostředně související s podnikatelskou činností a stav majetku a závazků podnikatelského subjektu na konci zdaňovacího období. Benevolence je i v případě její výsledné podoby, jelikož není výslovně předepsaná forma daňové

evidence. Daňová evidence slouží především jako vstupní databáze pro daňové přiznání, ale pokud je vedena průběžně, má i druhý účinek, a to přehled o stavu a pohybu majetku a závazků podnikatelského subjektu. Je tedy využitelná pro ekonomické rozhodování a také pro řízení firmy. Shodně jako v případě vedení účetnictví se daňová evidence opírá o prvotní doklady, které se zaznamenávají, dále třídí a sumarizují.³⁹ Níže uvedené schéma zachycuje podklady, které jsou pro vedení daňové evidence nezbytné a současně její následné využití.

Schéma č. 4: Postup vedení daňové evidence

Zdroj: SEDLÁČEK, J., VALOUCH, P. *Účetnictví a daně*. 2. vydání, Šlapanice: Masarykova univerzita, 2008. s. 63, ISBN 978-80-210-4542-2, vlastní zpracování

Za následné využití je považována zpětná vazba správcem daně, označována také jako kontrolní funkce. Správce daně má právo nahlížet jak do daňové evidence jako celku, tedy je-li prováděna odpovídajícím způsobem, tak do jednotlivých dokladů na základě nichž je postupováno.

Daňová evidence musí podle § 7b zákona o daních z příjmů vždy obsahovat údaje:

- o příjmech a výdajích,
- údaje o majetku a závazcích.

Shodným znakem evidovaných peněžních i hmotných toků je jejich příčinný vztah k podnikání, to znamená, že jsou získány z prodeje výrobků, zboží a služeb a vynakládány na dosažení a udržení těchto příjmů. Daňová evidence zachycuje veškerý majetek a závazky podnikatele, které ovlivňují základ daně z příjmů. Výdaje (náklady) podle § 24 zákona o daních z příjmů musí být v daňové evidenci zachyceny pouze v prokázané výši a jen do výše stanovené zákonem. Vhodnou formou vedení daňové evidence je evidence v deníku příjmů a výdajů (údaje o příjmech a výdajích tvoří hlavní část daňové evidence),

³⁹ SEDLÁČEK, J., VALOUCH, P. *Účetnictví a daně*. 2. vydání, Šlapanice: Masarykova univerzita, 2008. s.61-63, ISBN 978-80-210-4542-2

evidenční karty či knihy pro ostatní majetek, závazky, pohledávky, rezervy a zásoby a ostatní evidence. Příloha č. 4 zachycuje ukázkou deníku příjmů a výdajů. Do ostatní evidence je zařazena například mzdová evidence, pokud podnikatel zaměstnává zaměstnance a kniha jízd, jestliže podnikatel využívá ke své činnosti automobil.⁴⁰

Příjmem se dle § 3 zákona o daních z příjmů rozumí plnění peněžní, nepeněžní a příjmy dosažené směnou, které nabyt poplatník v průběhu zdaňovacího období. Za příjem peněžní je především považováno převzetí peněžní hotovosti do pokladny nebo připsání peněžních prostředků na bankovní účet podnikatele. Příkladem nepeněžního příjmu může být zápočet vzájemných pohledávek a závazků.

Výdaje mohou mít obdobně jako příjmy peněžní i nepeněžní charakter. Mezi nepeněžní daňové výdaje je možno zařadit např. daňové odpisy dlouhodobého majetku a tvorbu rezerv.

Jednotlivé složky daňové evidence se uzavírají:

- k poslednímu dni zdaňovacího období (většinou k poslednímu dni kalendářního roku),
- ke dni skončení podnikatelské činnosti,
- ke dni předcházejícímu den účinnosti konkursu.

Uzavíráním složek v daňové evidenci se zjišťují souhrnné částky zdanitelných příjmů a daňových výdajů v členění potřebném pro zjištění základu daně z příjmů. Dále se zjišťují stavy neuhrazených pohledávek a závazků, stavy peněžních prostředků na bankovních účtech a v pokladnách, stavy majetku podnikatelského subjektu a případně kursové rozdíly u bankovních účtů vedených v cizích měnách a u valutových pokladen. Při uzavírání složek daňové evidence je možno jako poslední zápisy do deníků příjmů a výdajů zaevidovat zdanitelné příjmy a daňové výdaje podle zákona o daních z příjmů, které nejsou peněžními toky. Mezi nepeněžní příjmy, které ovlivňují daňový základ patří zejména:

- příjmy ze zápočtu pohledávek,
- čerpání zákonných rezerv,
- příjmy ze směnných obchodů,
- zdanitelné věcné dary přijaté v souvislosti s podnikáním.

⁴⁰ SEDLÁČEK, J., VALOUCH, P. *Účetnictví a daně*. 2. vydání, Šlapanice: Masarykova univerzita, 2008. s.64, ISBN 978-80-210-4542-2

Mezi nepeněžní výdaje, které se uplatňují při snížení daňového základu, patří například:

- odpisy hmotného majetku,
- výdaje ze zápočtu pohledávek,
- tvorbu zákonných rezerv,
- časové rozlišení nájemného u finančního leasingu (např. u osobních automobilů),
- zrušení zákonných rezerv jako storno výdajů.⁴¹

⁴¹ SEDLÁČEK, J., VALOUCH, P. *Účetnictví a daně*. 2. vydání, Šlapanice: Masarykova univerzita, 2008. s.124-126, ISBN 978-80-210-4542-2

II. PRAKTICKÁ ČÁST

3 ANALÝZA DAŇOVÉ POVINNOSTI SOUKROMÉHO PRAKTICKÉHO LÉKAŘE

Praktická část je věnována analýze příjmů a výdajů soukromého praktického lékaře v období před změnami způsobenými reformou z roku 2008 a v období po jejím zavedení. Cílem daňové reformy bylo zajistit pokles daňového zatížení poplatníkům, snížení administrativní zátěže spojené s výběrem daní a celkové zjednodušením daňového systému. Vlastní část práce je věnována zjištění, zda-li bylo dosaženo vytyčeného cíle, a to snížení daňové zátěže poplatníka.

Praktická část je z tohoto důvodu zaměřena na analýzu příjmů a výdajů soukromého praktického lékaře, který vede daňovou evidenci, v období před reformou, tedy v letech 1998 – 2007. Vlastní část práce dále obsahuje údaje o hospodaření fiktivního subjektu v letech 2008 – 2010. Zjištěné údaje slouží pro srovnání daňové zátěže vyvolané změnami způsobenými účinností reformy od roku 2008. Hlavní cíl diplomové práce sleduje dopady „Daňové reformy realizované v letech 2008 – 2010“ na čistý příjem soukromého praktického lékaře.

Pro adekvátní vyvození důsledků daňové reformy je zapotřebí definovat pojem čistý příjem. Čistým příjmem se rozumí rozdíl mezi příjmy a výdaji prokazatelně vynaloženými na dosažení, zajištění a udržení těchto příjmů a dále snížený o odvod sociálního a zdravotního pojištění a současně snížený o uhrazenou daň z příjmů fyzických osob.

3.1 Obecné informace o daňovém subjektu

Příjmy soukromého praktického lékaře jsou charakterizovány v § 7 odst. 1 písm. c zákona o daních z příjmů jako příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů. Jedná se o příjmy z výkonu nezávislého povolání, které není považováno za živnost ani za podnikání. Soukromý lékař vykonává svoji činnost na základě schválené žádosti o registraci nestátního zdravotnického zařízení podle zákona č. 160/1992 Sb. k výkonu nezávislého povolání od krajských úřadů, konkrétně od odboru zdravotnictví. Žádost o registraci soukromého praktického lékaře je uvedena v příloze č. 5.

Než bude uveden samotný přehled příjmů a výdajů fiktivního subjektu, je nutné poukázat na skutečnost, že je uplatňována sleva na jedno dítě, které žije s poplatníkem ve společné domácnosti. Poplatník v některých z níže uvedených let uplatňuje

jako odpočitatelnou položku ze základu daně dary, které jsou převážně věnovány právnickým osobám. O této skutečnosti bude pojednáno v jednotlivých letech, ve kterých k darování došlo. K celkovým příjmům z podnikatelské činnosti dle § 7 jsou připočteny příjmy z § 8 z kapitálového majetku. Jedná se o příjmy plynoucí z úroků z běžného podnikatelského účtu, který je využíván v souvislosti s činností soukromého praktického lékaře. Příjmy podle § 7 jsou rozděleny do tří hlavních oblastí. Jedná se o příjmy plynoucí od zdravotních pojišťoven, od pacientů a na ostatní příjmy.

3.1.1 Příjmy a výdaje v roce 1998

Struktura příjmů i výdajů je v jednotlivých letech totožná, proto jejich následný výčet nebude u každého z roků uveden, aby nedocházelo k opětovnému zveřejňování shodných informací.

Tabulka č. 8: Příjmy v roce 1998

PŘÍJMY	
Příjmy od zdravotních pojišťoven	918 476 Kč
Příjmy od pacientů	29 721 Kč
Ostatní příjmy	35 464 Kč
Celkové příjmy	983 661 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Do příjmů od zdravotních pojišťoven se řadí příjmy za zdravotnické výkony, které lékař za sledované období provedl. Výše těchto příjmů závisí na provedených výkonech lékařem a množstvím klientů registrovaných u jednotlivých pojišťoven. Druhou složku těchto příjmů tvoří příjmy za kapitaci. Jedná se o příjmy za počet registrovaných pacientů u soukromého praktického lékaře. Uvedené částky lékař obdrží od pojišťoven, u nichž jsou pacienti přihlášení. Jedná se o hlavní příjem ze strany pojišťoven, jelikož právě platby za registrované klienty jsou nejobemnější.

Příjmy od pacientů jsou obecně charakterizovány jako platby nad rámec činnosti lékaře. Spadají sem poplatky za vyřízení např. lékařského posudku k potravinářskému průkazu, potvrzení o zdravotním stavu pro autoškoly a zaměstnavatele, potvrzení o způsobilosti k řízení motorového vozidla pro osoby nad 60 let věku.

Do ostatních příjmů výše uvedeného daňového subjektu spadají především příjmy za prodej obchodního majetku a přijatá pojistná plnění související s podnikatelskou činností.

Tabulka č. 9: Výdaje v roce 1998

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	135 535 Kč
Opravy a služby	235 150 Kč
Mzdové náklady	108 135 Kč
Sociální a zdravotní pojištění lékaře	23 500 Kč
Ostatní výdaje	120 179 Kč
Celkové výdaje	622 499 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Ve spotřebě materiálu jsou zařazeny především výdaje na léky a ostatní zdravotnický materiál, výdaje na zakoupení drobného hmotného majetku, ochranných pracovních pomůcek a výdaje na pohonné hmoty.

Hlavní položku ve skupině opravy a služby tvoří nájemné na ordinaci soukromého praktického lékaře, v níž je činnost vykonávána.

Mzdové náklady jsou tvořeny platem zdravotní sestry a odvody na sociální a zdravotní pojištění hrazené zaměstnavatelem, v tomto případě tedy samotným lékařem. Další skupinu výdajů tvoří opět výdaje na sociální a zdravotní pojištění, tentokrát se jedná o odvody za lékaře.

Ostatní výdaje jsou tvořeny např. příspěvky lékařské komory, poplatky za vedení podnikatelské bankovního účtu, odpisy hmotného majetku a pojištění majetku a odpovědnosti.

V letech 1998 – 2007 se výše daňové povinnosti určila z rozdílu příjmů a výdajů spadajících do příjmů dle jednotlivých paragrafů. Od vypočtené částky se následně odečetly slevy, které si poplatník mohl uplatnit, což znamenalo stanovení základu daně. Po jeho zaokrouhlení na celé 100 Kč dolů se určila konečná daňová povinnost poplatníka na základě daňového pásma, do kterého v příslušném zdaňovacím období spadal.

Na základě údajů z tabulek je zisk před zdaněním po odečtení výdajů od příjmů ve výši 361 162 Kč. V daňovém přiznání za rok 1998 byl uplatněn dar ve výši 3 000 Kč a úroky z kapitálového majetku (příjmy dle § 8) činily 6 106 Kč. Daňová povinnost lékaře byla určena na základě platných daňových zákonů v příslušném roce. Základ daně po zaokrouhlení na celé stokoruny dolů činil 314 200 Kč a výsledná daňová povinnost lékaře byla 67 628 Kč. Čistý příjem tedy činil 296 640 Kč.

V období před reformou se výše daně stanovovala podle základu daně, který spadal do příslušného daňového pásma. Následující tabulky zachycují rozsah jednotlivých pásem v jednotlivých letech.

Tabulka č. 10: Daňová pásma a sazby daní v letech 1998 - 2002

1998 – 2002		
Ze základu daně (Kč)	Daň	Ze základu přesahujícího (Kč)
0 – 91 440	15 %	
91 440 – 183 000	13 716 + 20 %	91 440
183 000 – 274 200	32 028 + 25 %	183 000
274 200 – 822 600	54 828 + 32 %	974 200
822 600 a výše	230 316 + 40 %	822 600

Zdroj: Puchinger, 2006, s. 51, vlastní zpracování

Z tabulky je patrné, že se jedná o progresivní sazbu daně z příjmů fyzických osob, jejíž vývoj je zobrazen v následujících tabulkách.

Tabulka č. 11: Daňová pásma a sazby daní v letech 2003 - 2005

2003 – 2005		
Ze základu daně (Kč)	Daň	Ze základu přesahujícího (Kč)
0 – 109 200	15 %	
109 200 – 218 400	16 380 + 20 %	109 200
218 400 – 331 200	38 220 + 25 %	218 400
331 200 a více	66 420 + 32 %	331 200

Zdroj: Puchinger, 2006, s. 51, vlastní zpracování

Od roku 2003 došlo k rozšíření daňových pásem a současně ke snížení jejich počtu. V porovnání s tabulkou č. 10 ubylo pásmo s nejvyšším daňovým zatížením pro poplatníky s cílem podpory podnikatelských subjektů. V závěru roku 2005 byla schválena další novela zákona o daních z příjmů, jenž nabyla účinnosti od 1. ledna 2006. Podstatou této novely bylo snížení sazeb daně v prvních dvou příjmových pásmech, což ilustruje následující tabulka.

Tabulka č. 12: Daňová pásma a sazby daní v letech 2006 - 2007

2006 – 2007		
Ze základu daně (Kč)	Daň	Ze základu přesahujícího (Kč)
0 – 121 200	12 %	
121 200 – 218 400	14 544 + 19 %	121 200
218 400 – 331 200	33 012 + 25 %	218 400
331 200 a více	61 212 + 32 %	331 200

Zdroj: Puchinger, 2006, s. 51, vlastní zpracování

V okamžiku, kdy se podíváme na všechny tři výše uvedené tabulky současně, vidíme jisté kroky ze strany zákonodárců v postupném snižování daňové povinnosti poplatníků. V uvedeném trendu pokračuje i „Daňová reforma 2008 – 2010“, která sebou nese zrušení progresivní sazby daně, jenž je nahrazena lineární daňovou sazbou.

3.1.2 Příjmy a výdaje v roce 1999

Níže uvedené tabulky zobrazují údaje o hospodaření sledovaného subjektu v roce 1999.

Tabulka č. 13: Příjmy v roce 1999

PŘÍJMY	
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	1 013 654 Kč
Příjmy od pacientů	50 850 Kč
Ostatní příjmy	75 000 Kč
Celkové příjmy	1 139 504 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 14: Výdaje v roce 1999

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	191 006 Kč
Opravy a služby	282 925 Kč
Mzdové náklady	116 023 Kč
Sociální a zdravotní pojištění lékaře	58 214 Kč
Ostatní výdaje	163 377 Kč
Celkové výdaje	811 545 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

V roce 1999 činil rozdíl příjmů a výdajů 327 959 Kč, pro stanovení daňové zátěže je nutné uvést, že soukromý praktický lékař daroval právnické osobně 3 000 Kč, plynuly mu úroky z podnikatelského účtu ve výši 3 919 Kč. Konečný základ daně činil 278 838 Kč, po zaokrouhlení je výsledná daň 56 300 Kč. Čistý příjem poplatníka je 272 578 Kč.

3.1.3 Příjmy a výdaje v roce 2000

Od roku 2000 došlo ke změnám ve slevách, které si poplatník mohl odečíst od dílčího základu daně. Do roku 2000 si sledovaný lékař používal slevu na dítě ve výši 18 000 Kč, která byla nahrazena částkou 23 520 Kč a současně došlo k navýšení slevy na poplatníka z 32 040 Kč na 38 040 Kč.

Tabulka č. 15: Příjmy v roce 2000

PŘÍJMY	
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	1 116 847 Kč
Příjmy od pacientů	51 403 Kč
Ostatní příjmy	0 Kč
Celkové příjmy	1 168 250 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 16: Výdaje v roce 2000

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	173 454 Kč
Opravy a služby	308 128 Kč
Mzdové náklady	126 862 Kč
Sociální a zdravotní pojištění lékaře	56 648 Kč
Ostatní výdaje	136 543 Kč
Celkové výdaje	801 635 Kč

Zdroj: Vlastní zpracování

V roce 2000 se od dílčího základu daně, jenž byl ve výši 366 615 Kč odečetla hodnota daru v částce 5 000 Kč a slevy a přičetla se hodnota úroků ve výši 3 541 Kč. Daň byla vyčíslena na 64 204 Kč, čistý příjem byl pak ve výši 300 952 Kč.

3.1.4 Příjmy a výdaje v roce 2001

Ve dvou následujících tabulkách jsou uvedeny příjmy a výdaje soukromého praktického lékaře v roce 2001.

Tabulka č. 17: Příjmy v roce 2001

PŘÍJMY	
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	1 197 242 Kč
Příjmy od pacientů	65 334 Kč
Ostatní příjmy	1 700 Kč
Celkové příjmy	1 264 276 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 18: Výdaje v roce 2001

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	259 090 Kč
Opravy a služby	370 082 Kč
Mzdové náklady	138 622 Kč
Sociální a zdravotní pojištění lékaře	49 475 Kč
Ostatní výdaje	59 625 Kč
Celkové výdaje	876 894 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Rozdíl příjmů a výdajů ve zdaňovacím období 2001 činil 387 382 Kč. K dílčímu základu daně si poplatník přičetl úrok 3 215 Kč, odečetl slevu na poplatníka 38 040 Kč a slevu na dítě 23 520 Kč, dar 5 000 Kč a prvně uplatnil snížení základu daně o uhrazené životní pojištění podle § 15 odst. 13 zákona o daních z příjmů ve výši 7 310 Kč. Zdanitelný základ po zaokrouhlení byl 316 700 Kč. Po odečtení daně 62 795 Kč činil čistý příjem 315 492 Kč.

3.1.5 Příjmy a výdaje v roce 2002

Ostatní příjmy jsou v tomto roce navýšeny o 210 000 Kč z důvodu příjmu z prodeje osobního automobilu, které bylo zahrnuto v obchodním majetku soukromého praktického lékaře, zbylá částka je tvořena vráceným pojistným.

Tabulka č. 19: Příjmy v roce 2002

PŘÍJMY	
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	1 226 758 Kč
Příjmy od pacientů	58 359 Kč
Ostatní příjmy	213 394 Kč
Celkové příjmy	1 498 511 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 20: Výdaje v roce 2002

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	243 122 Kč
Opravy a služby	331 579 Kč
Mzdové náklady	135 839 Kč
Sociální a zdravotní pojištění lékaře	64 406 Kč
Ostatní výdaje	132 834 Kč
Celkové výdaje	907 780 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Dílčí základ daně dle § 7 byl 590 731 Kč, úrok činil 2 057 Kč, životní pojištění 7 722 Kč. V tomto roce poplatník poprvé neposkytl dar. Na základě metodiky výpočtu byl základ daně stanoven ve výši 523 506 Kč, daň byla následně vyčíslena na 127 956 Kč a čistý příjem byl stanoven v částce 457 110 Kč.

3.1.6 Příjmy a výdaje v roce 2003

V tabulkách č. 21 a 22 jsou uvedeny jednotlivé položky příjmů a výdajů za činnost lékaře v roce 2003.

Tabulka č. 21: Příjmy v roce 2003

PŘÍJMY	
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	1 403 260 Kč
Příjmy od pacientů	65 854 Kč
Ostatní příjmy	7 435 Kč
Celkové příjmy	1 476 549 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 22: Výdaje v roce 2003

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	179 354 Kč
Opravy a služby	329 591 Kč
Mzdové náklady	131 778 Kč
Sociální a zdravotní pojištění lékaře	116 965 Kč
Ostatní výdaje	172 272 Kč
Celkové výdaje	929 960 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Dílčí základ daně činil v roce 2003 z podnikatelské činnosti 546 589 Kč, úrok plynul podnikateli v částce 816 Kč. V uvedeném roce lékař opět neposkytl žádný dar, životní pojištění si uhradil ve výši 6 857 Kč. Základ daně tedy činil 478 988 Kč, konečná daňová povinnost byla 113 684 Kč a čistý příjem byl 426 864 Kč.

3.1.7 Příjmy a výdaje v roce 2004

Následující tabulky obsahují částky příjmů a výdajů za podnikatelskou činnost dle § 7 zákona o daních z příjmů za rok 2004.

Tabulka č. 23: Příjmy v roce 2004

PŘÍJMY	
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	1 407 850 Kč
Příjmy od pacientů	115 985 Kč
Ostatní příjmy	9 525 Kč
Celkové příjmy	1 533 360 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 24: Výdaje v roce 2004

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	222 282 Kč
Opravy a služby	313 690 Kč
Mzdové náklady	143 534 Kč
Sociální a zdravotní pojištění lékaře	103 007 Kč
Ostatní výdaje	172 272 Kč
Celkové výdaje	954 785 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

V uvedeném roce byl dílčí základ daně stanoven částkou 578 575 Kč, úrok činil 815 Kč, dar byl opět ve výši 0 Kč, životní pojištění zaplacené lékařem bylo v úhrnu 8 000 Kč. Základ daně byl po zaokrouhlení stanoven na částku 507 700 Kč, daň na 122 900 Kč a čistý příjem soukromého praktického lékaře činil v roce 2004 448 490 Kč.

3.1.8 Příjmy a výdaje v roce 2005

Od roku 2005 se změnil princip uplatňování nezdanitelné části základu daně na vyživované dítě. Od tohoto roku se již částka na dítě neodečítala od dílčího základu daně, ale nově až od stanovené výsledné daňové povinnosti. Nedochozí tedy ke změně v odčitatelné částce, ale ve způsobu jejího uplatnění. Výše zmíněná skutečnost je od roku 2005 označována jako daňové zvýhodnění na dítě, tento pojem se používá i v současnosti.

Tabulka č. 25: Příjmy v roce 2005

PŘÍJMY	
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	1 621 250 Kč
Příjmy od pacientů	83 535 Kč
Ostatní příjmy	250 000 Kč
Celkové příjmy	1 954 785 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 26: Výdaje v roce 2005

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	160 472 Kč
Opravy a služby	361 886 Kč
Mzdové náklady	150 790 Kč
Sociální a zdravotní pojištění lékaře	131 025 Kč
Ostatní výdaje	178 928 Kč
Celkové výdaje	983 099 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

V roce 2005 došlo opět k prodeji osobního automobilu, který byl určen k podnikatelské činnosti. Ostatní příjmy jsou tvořeny pouze tímto příjmem. Dílčí základ daně byl stanoven ve výši 971 686 Kč, příjmy z kapitálového majetku, neboli úrok činil 723 Kč. V tomto roce poplatník poskytl dar právnické osobě ve výši 1 000 Kč, životní pojištění bylo uhrazeno v částce 11 893 Kč. Základ daně byl tedy příslušnou metodikou stanoven na částku 921 476 Kč, po jeho zaokrouhlení činila daň 255 284 Kč. Tato částka byla snížena o 6 000 Kč (od roku 2005 zavedeno daňové zvýhodnění na vyživované dítě), konečná daňová povinnost činila 249 284 Kč. Čistý příjem soukromého praktického lékaře byl vyčíslen na 710 232 Kč.

3.1.9 Příjmy a výdaje v roce 2006

V roce 2006 došlo k nahrazení nezdanitelných částek slevami na dani, což způsobilo změnu ve výpočtu výsledné daňové povinnosti poplatníka. Sleva na poplatníka se nově odečítá až ze stanovené výsledné daňové povinnosti. Jedná se o stejný princip stanovení konečné daně jako v roce 2005, od kdy je zavedené daňové zvýhodnění na vyživované dítě.

Tabulka č. 27: Příjmy v roce 2006

PŘÍJMY	
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	1 612 829 Kč
Příjmy od pacientů	126 200 Kč
Ostatní příjmy	0 Kč
Celkové příjmy	1 739 029 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 28: Výdaje v roce 2006

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	383 847 Kč
Opravy a služby	326 075 Kč
Mzdové náklady	169 673 Kč
Sociální a zdravotní pojištění lékaře	293 659 Kč
Ostatní výdaje	123 429 Kč
Celkové výdaje	1 296 683 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Dílčí základ daně byl ve výše uvedeném roce 442 346 Kč, úrok podle § 8 činil 270 Kč, dar byl poskytnut v celkové výši 13 000 Kč, životní pojištění soukromého praktického lékaře bylo možno odečíst v částce 11 892 Kč. Základ daně pro rok 2006 byl stanoven na 417 724 Kč, daň z tohoto základu činila 88 892 Kč, která byla následně snížena o 7 200 Kč (poprvé od roku 2006 dle § 35ba odst. 1 zákona o daních z příjmů) a současně o částku 6 000 Kč na vyživované dítě. Konečná daň tedy činila 75 692 Kč a čistý příjem poplatníka byl ve výši 342 032 Kč.

3.1.10 Příjmy a výdaje v roce 2007

V roce 2007 si soukromý praktický lékař poprvé snížil svoji daňovou povinnost i o zaplacené penzijní připojištění. Penzijní připojištění se dá dle zákona uplatnit v maximální výši 12 000 Kč, stejně jako životní pojištění. O tyto částky se snižuje stanovený základ daně.

Tabulka č. 29: Příjmy v roce 2007

PŘÍJMY	
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	1 542 519 Kč
Příjmy od pacientů	145 470 Kč
Ostatní příjmy	0 Kč
Celkové příjmy	1 687 989 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 30: Výdaje v roce 2007

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	373 592 Kč
Opravy a služby	324 473 Kč
Mzdové náklady	162 334 Kč
Sociální a zdravotní pojištění lékaře	101 819 Kč
Ostatní výdaje	195 069 Kč
Celkové výdaje	1 157 287 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Za rok 2007 byl zdanitelný základ daně dle § 7 stanoven ve výši 530 702 Kč, úrok činil 102 Kč, dar 13 000 Kč, životní pojištění 6 529 Kč a penzijní připojištění 12 000 Kč. Výsledný základ daně je stanoven částkou 499 275, po zaokrouhlení se jedná o částku 499 200 Kč, konečná daňová povinnost po uplatnění slev na poplatníka a na dítě je 101 772 Kč. Čistý příjem lékaře v roce 2007 byl 397 553 Kč.

3.1.11 Příjmy a výdaje v roce 2008

V roce 2008 došlo k velmi výraznému zvýšení příjmů, a to zejména od zdravotních pojišťoven a zavedením regulačních poplatků.

Od 1. ledna roku 2008 jsou v českém zdravotnictví zavedeny čtyři základní typy poplatků:

- 30 Kč za návštěvu u lékaře (různých odborností, psychologa a logopeda),
- 30 Kč za výdej léku na předpis,
- 90 Kč za návštěvu pohotovosti,
- 60 Kč za den pobytu v nemocnici (a některých dalších zařízeních).

Poskytovatelé lékařské péče jsou povinni tyto poplatky od pacientů vybírat. V případě opakovaného a soustavného porušování této povinnosti hrozí lékařům udělení pokuty od zdravotních pojišťoven až do výše 50 000 Kč. Poplatky jsou tedy součástí daňového základu lékaře.

Soukromým praktickým lékařům je na základě výše uvedených skutečností umožněno vybírat pouze třicetikorunové poplatky. Od roku 2008 jsou v tabulkách příjmů zachyceny regulační poplatky, které jsou právě tvořeny uvedenými třicetikorunovými úhradami od pacientů. Položka příjmy za posudky odpovídá doposud vykazovaným částkám nazvané jako příjmy od pacientů.

Tabulka č. 31: Příjmy v roce 2008

PŘÍJMY		
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ		2 017 477 Kč
Příjmy od pacientů	Příjmy za posudky	144 650 Kč
	Regulační poplatky	123 120 Kč
Ostatní příjmy		72 462 Kč
Celkové příjmy		2 357 709 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Od roku 2008 v tabulkách výdajů již nejsou zachyceny údaje o odvodech zdravotního a sociálního pojištění lékaře. Důvodem je zavedení tzv. „superhrubé mzdy“, kdy již není opodstatněné si o tyto položky snižovat dílčí daňový základ podle § 7. Výpočet se zavedením „superhrubé mzdy“ bude uveden v další části diplomové práce. Rokem 2008 dochází ke sjednocení všech daňových sazeb ve výslednou lineární sazbu daně ve výši 15 %. Na základě uvedené skutečnosti došlo ke zrušení doposud používaných daňových

pásem ve snaze snížit administrativní zatížení a to jak na straně poplatníků, tak na straně správců daní. Smyslem zavedení lineární sazby daně bylo také sblížení se s daňovými požadavky Evropské unie. Od roku 2008 došlo k výrazným změnám ve slevách na dani (viz tabulka č. 4). Důvodem tohoto nárůstu byla ochrana nízkopříjmové skupiny obyvatelstva, jelikož se jejich příjem nově zdaňoval 15 % namísto doposud používané 12% sazby daně.

Tabulka č. 32: Výdaje v roce 2008

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	436 006 Kč
Opravy a služby	388 593 Kč
Mzdové náklady	168 169 Kč
Ostatní výdaje	49 210 Kč
Celkové výdaje	1 041 978 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Dílčí základ daně činil v roce 2008 1 315 731 Kč, úrok pouhých 25 Kč, dar 35 000 Kč, penzijní pojištění 12 000 Kč a životní pojištění 12 000 Kč. Základ daně byl vyčíslen na 1 256 756 Kč, daň činila 188 505 Kč před odečtením slevy na poplatníka ve výši 24 840 Kč a slevy na vyživované dítě ve výši 10 680 Kč. Výsledná hodnota daňové povinnosti činila 152 985 Kč, čistý příjem po odvedení daně byl 1 103 771 Kč. Jelikož již odvody sociálního a zdravotního pojištění samotného podnikatele nemohly být zahrnuty v jeho výdajích, musí být částka 1 103 771 Kč snížena o tyto odvody, které v roce 2008 činily 94 080 Kč. Čistý disponibilní příjem lékaře činil 1 009 691 Kč.

3.1.12 Příjmy a výdaje v roce 2009

Příjmy a výdaje soukromého praktického lékaře za rok 2009 jsou uvedeny v následujících tabulkách.

Tabulka č. 33: Příjmy v roce 2009

PŘÍJMY		
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	2 274 647 Kč	
Příjmy od pacientů	Příjmy za posudky	137 450 Kč
	Regulační poplatky	75 390 Kč
Ostatní příjmy		201 267 Kč
Celkové příjmy		2 688 754 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 34: Výdaje v roce 2009

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	407 822 Kč
Opravy a služby	364 417 Kč
Mzdové náklady	178 191 Kč
Ostatní výdaje	237 331 Kč
Celkové výdaje	1 187 761 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

V roce 2009 došlo opět k prodeji osobního automobilu, který sloužil pro podnikatelské účely. Z tohoto důvodu jsou výrazně navýšeny ostatní příjmy. Dílčí základ daně byl vyčíslen na 1 500 993 Kč, úroky byly ve výši 448 Kč, dary činily 35 000 Kč, penzijní připojištění 12 000 Kč a životní pojištění 10 203 Kč. Základ daně byl 1 444 238 Kč a výsledná daňová povinnost stanovená podle § 16 zákona o daních z příjmů činila 181 110 Kč. Od této částky jsou odečteny platby na sociální a zdravotní pojištění, které v úhrnu činily 394 469 Kč. Čistý příjem daňového subjektu po splnění všech zákonem stanovených povinností činil 868 659 Kč.

3.1.13 Příjmy a výdaje v roce 2010

Údaje o hospodaření soukromého praktického lékaře v posledním sledovaném roce jsou zachyceny v tabulkách č. 35 a 36.

Tabulka č. 35: Příjmy v roce 2010

PŘÍJMY		
Příjmy od zdravotních pojišťoven, OSSZ	2 535 816 Kč	
Příjmy od pacientů	Příjmy za posudky	128 483 Kč
	Regulační poplatky	59 880 Kč
Ostatní příjmy		1 887 Kč
Celkové příjmy		2 726 066 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 36: Výdaje v roce 2010

VÝDAJE	
Spotřeba materiálu	497 417 Kč
Opravy a služby	317 136 Kč
Mzdové náklady	201 648 Kč
Ostatní výdaje	291 258 Kč
Celkové výdaje	1 307 459 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Dílčí základ daně v roce 2010 činil 1 418 607 Kč, úroky 387 Kč, dar 20 000 Kč, penzijní připojištění 6 000 Kč a životní pojištění 6 000 Kč. Základ daně byl vyčíslen na částku 1 386 994 Kč a daň činila 171 591 Kč. Od daně byly opět odečteny slevy na poplatníka (24 840 Kč) a na vyživované dítě, kde došlo k mírnému navýšení této položky na částku 11 604 Kč. Uhrazené sociální a zdravotní pojištění činilo 385 449 Kč. Výsledný příjem byl v částce 829 954 Kč.

3.2 Porovnání daňového zatížení ve sledovaných letech

Pro adekvátní vyvození závěrů a současně pro přehlednost jsem získané údaje vložila do následující tabulky, která zachycuje informace o dílčích základech daně (dále jen DZD) dle § 7, o výších odvedených daních a o čistých příjmech ve sledovaných letech.

Tabulka č. 37: Dílčí základ daně, daň a čistý příjem v letech 1998 - 2010

Rok	Dílčí základ daně	Daň	Podíl daně na DZD	Čistý příjem
1998	361 162 Kč	67 628 Kč	18,73 %	296 640 Kč
1999	327 959 Kč	56 300 Kč	17,67 %	272 587 Kč
2000	366 615 Kč	64 204 Kč	17,51 %	300 952 Kč
2001	387 382 Kč	62 795 Kč	16,21 %	315 492 Kč
2002	590 731 Kč	127 956 Kč	21,66 %	457 110 Kč
2003	546 589 Kč	113 684 Kč	20,80 %	426 864 Kč
2004	578 575 Kč	122 900 Kč	21,24 %	448 490 Kč
2005	971 686 Kč	249 284 Kč	25,65 %	710 232 Kč
2006	442 346 Kč	75 692 Kč	17,11 %	342 032 Kč
2007	530 702 Kč	101 722 Kč	19,17 %	397 553 Kč
2008	1 315 731 Kč	152 985 Kč	11,62 %	1 009 691 Kč
2009	1 500 993 Kč	181 110 Kč	12,07 %	868 659 Kč
2010	1 418 607 Kč	171 591 Kč	12,10 %	829 954 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Výsledná daňová povinnost soukromého praktického lékaře závisí jak na jeho příjmech a výdajích, tak na okolnostech týkajících se jeho podnikatelské činnosti. Uvedenými okolnostmi je myšlen prodej osobního automobilu, ke kterému došlo v letech 2002, 2005 a 2009. Vždy se jednalo o příjmy převyšující 200 000 Kč, což mělo výrazný vliv na jeho výslednou daňovou povinnost, jak je patrné i z výše uvedené tabulky, kdy v těchto letech vzrostl dílčí základ daně. Mezi ostatní okolnosti se řadí i hodnoty poskytnutých darů, uhrazené částky na životní pojištění a penzijní připojištění a současně platná legislativa v jednotlivých letech. Již za pouhých třináct sledovaných let je možné spatřit množství daňových změn, jak ve výpočtu, tak ve výši slev na dani, nezdanitelných částek a sazeb daní. To vše ovlivňovalo výslednou daňovou povinnost soukromého praktického lékaře, proto je v tabulce zahrnut i sloupec s označením podíl daně na DZD. Jedná se o procentní vyjádření konečné daně na dílčím základu daně, který není očištěný o položky snižující výslednou daň. Z procentních hodnot je možné vyvodit obecné závěry k výši daňového zatížení poplatníků.

V hodnocených třinácti letech je možné spatřit růst příjmové položky ze strany zdravotních pojišťoven, což je hlavním zdrojem příjmů soukromého praktického lékaře. Oproti roku 1998, kdy tyto příjmy činily okolo 900 tis. Kč, se v roce 2010 vyšplhaly až ke hranici 2,5 mil Kč. Druhým z výrazných vlivů bylo zavedení regulačních poplatků, které jsou v plné výši příjmem lékaře. Nejmarkantnější nárůst je mezi roky 2007 a 2008,

kdy došlo k reformě českého zdravotnictví. Zvýšení příjmů od pojišťoven činilo okolo 700 tis. Kč, což bylo dáno jak zvýšením úhrad od pojišťoven, tak právě regulačními poplatky, které v roce 2008 byly zhruba ve výši 120 tis. Kč. Je však nutné zmínit, že zavedení regulačních poplatků mělo zredukovat rostoucí množství pacientů, kteří vyhledávali lékařskou péči mnohdy s bezvýznamnými odůvodněními jejich návštěvy. V tomto smyslu byly požadavky na redukci úspěšné, jelikož se v každém následujícím roce snížila hodnota vybraných regulačních poplatků oproti roku předchozímu.

V roce 2003 došlo k poklesu dílčího základu daně vlivem vyššího příjmu v roce 2002. Vysoký příjem byl ovlivněn prodejem osobního automobilu, což následně vyvolalo nárůst sociálního a zdravotního pojištění lékaře, které způsobilo zvýšení celkových výdajů.

Nízký dílčí základ daně v roce 2006 byl způsoben vyššími odvody zdravotního a sociálního pojištění odváděného za lékaře. V porovnání s rokem předchozím se odvody zvýšily zhruba o 170 tis. Kč. Jelikož se výše plateb jdoucí na zdravotní a sociální pojištění stanovuje podle předcházejícího dílčího základu daně dle § 7, je logické, že k této skutečnosti muselo dojít vlivem téměř milionového DZD v roce 2005, ve kterém se promítl příjem z prodeje osobního automobilu sloužícího pro podnikatelské účely.

K největším rozdílům v příjmové část a tedy i v DZD došlo počínaje rokem 2008. Do roku 2007 se daň stanovovala na základě příslušného daňového pásma, do kterého subjekt na základě svých příjmů spadal. Vlivem „Daňové reformy 2008 – 2010“ došlo ke zrušení daňových pásem a ke sjednocení sazby daně. Jelikož se mnou sledovaný praktický soukromý lékař pohyboval ve vyšších daňových pásmech, **snížení jednotné sazby daně na úroveň 15 % způsobilo mnohonásobně nižší výslednou daňovou povinnost.** Současně došlo k odebrání plateb na zdravotní a sociální pojištění lékaře (odvody za zdravotní sestru se do výdajů nadále zahrnují) ze souhrnných výdajů, což mělo vliv na zvýšení dílčích základů daní od roku 2008. V případě výpočtu čistého příjmu byla tato skutečnost zohledněna a výše uvedené čisté příjmy jsou od plateb očištěny.

V roce 2009 došlo opět k navýšení plateb na sociální a zdravotní pojištění poplatníka vlivem vysokého DZD z roku 2008. Jedná se o stejnou situaci jako v roce 2006. Odvedené platby v roce 2009 činily v úhrnu 394 469 Kč, což mělo současně vliv na snížení čistého příjmu lékaře, od kterého se necelých 400 tis. muselo uhradit.

V následujícím grafu jsou vyneseny hodnoty dílčích základů daně a konečné daňové povinnosti poplatníka v letech 2005 – 2010. Pro větší přehlednost jsou zahrnuty jen poslední tři roky před platností zákonů, které „Daňová reforma 2008 – 2010“ pozměnila a tři roky od jejího zavedení. Grafické vyjádření všech sledovaných let

je uvedeno v příloze č. 6. Níže znázorněný graf v rozsahu šesti let je postačující pro ukázkou vývoje dílčího základu daně a daňové povinnosti.

Graf č. 1: Srovnání daňového základu a výsledné daňové povinnosti

Zdroj: vlastní zpracování

Z grafu je možné vyvodit stejné závěry jako v případě údajů uvedených v tabulce, zde je však rozdíl mezi dílčím základem daně a daňovou povinností patrnější. **Lze konstatovat, že pro daňové poplatníky, jejichž příjem mnohonásobně převyšuje průměrnou mzdu v České republice byl krok ve snížení daňové sazby nemalou úsporou velkého objemu finančních prostředků.** Tuto skutečnost potvrzuje rok 2008 – 2010, kdy soukromému praktickému lékaři ve značné míře vzrostl daňový základ podle § 7, tedy i celkové příjmy, ale daňová povinnost se oproti předchozím letům nezvýšila. **Jednoho z jmenovaných cílů „Daňové reformy 2008 – 2010“, snížení daňového zatížení poplatníkům, dosaženo tedy skutečně bylo.** Otázkou zůstává, zda-li je tento přístup ve zdanění v porovnání s nízkopříjmovou skupinou obyvatel, kde k tak razantnímu poklesu odvodu daní do státního rozpočtu nedošlo, spravedlivý.

3.3 Regulační poplatky ve zdravotnictví

Dílčím cílem diplomové práce bylo zjistit v jaké míře se zavedení regulačních poplatků promítlo v celkových příjmech soukromého praktického lékaře. Ve výše uvedených tabulkách je uvedeno, že příjmy od pacientů jsou od roku 2008 tvořeny regulačními poplatky a příjmy za potvrzení o zdravotním stavu pacienta vydané lékařem. Následující tabulka obsahuje údaje o částkách v ročním úhrnu za regulační poplatky, procentní vyjádření podílu regulačních poplatků na celkových příjmech lékaře a podíl vztahovaný pouze k příjmům od pacientů.

Tabulka č. 38: Podíl regulačních poplatků na příjmech lékaře

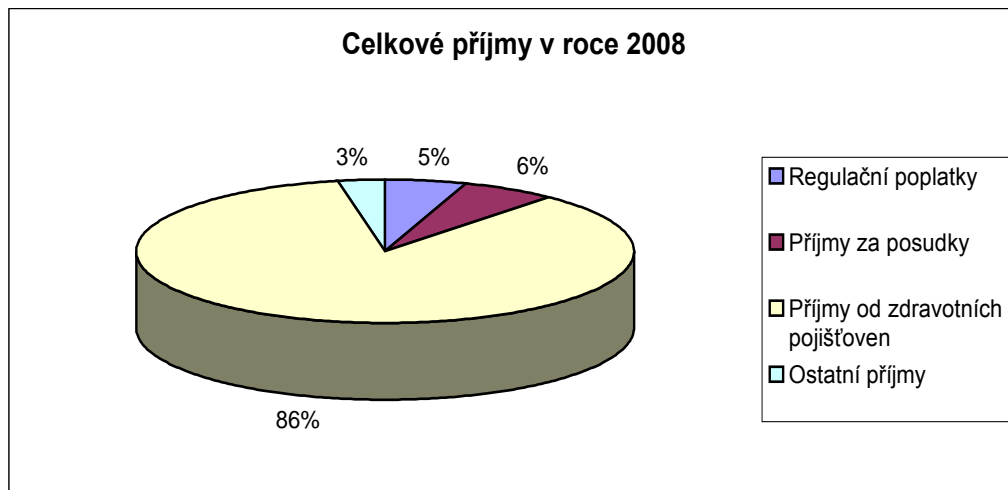
Rok	Regul. poplatky	Podíl na celkových příjmech	Podíl na příjmech od pacientů
2008	123 120 Kč	5,22 %	45,98 %
2009	75 390 Kč	2,80 %	35,42 %
2010	59 880 Kč	2,20 %	31,79 %

Zdroj: vlastní zpracování

Podíl regulačních poplatků na celkových příjmech je nejvyšší v roce 2008, kdy došlo k jejich zavedení, přičemž jejich podíl v následujících letech klesá. Jedním z důvodů proč byl příjem z regulačních poplatků v roce 2008 téměř dvojnásobný oproti rokům dalším byl způsobený nepřesnou metodikou týkající se jejich výběru. Jednalo se o nepřesně definovaný způsob výběru regulačních poplatků v době, kdy došlo k jejich zavedení. Zprvu totiž nebylo přesně vymezeno jaké částky mají být za konkrétní oblasti vybírány. Druhým z důvodů jejich poklesu je již výše zmíněná eliminace pacientů navštěvující své lékaře. V porovnání s příjmy od zdravotních pojišťoven měly příjmy z regulačních poplatků z pohledu příjmu celkového zanedbatelný vliv, naproti tomu při porovnání příjmů pouze od pacientů je rozdíl patrnější. V roce 2008 tvořily téměř 5% podíl, v následujících letech i v této oblasti jejich podíl klesá. Závěrem lze tedy říci, že oproti nárůstu příjmů od zdravotních pojišťoven **neměly regulační poplatky na příjem lékaře podstatný vliv.**

Následující grafy poukazují na podíly jednotlivých druhů příjmů vztahovaných k příjmům celkovým. Jak je vidět, podíl příjmů plynoucích z regulačních poplatků se snižuje, naproti tomu příjmy od zdravotních pojišťoven mají na celkové příjmy rozhodující vliv.

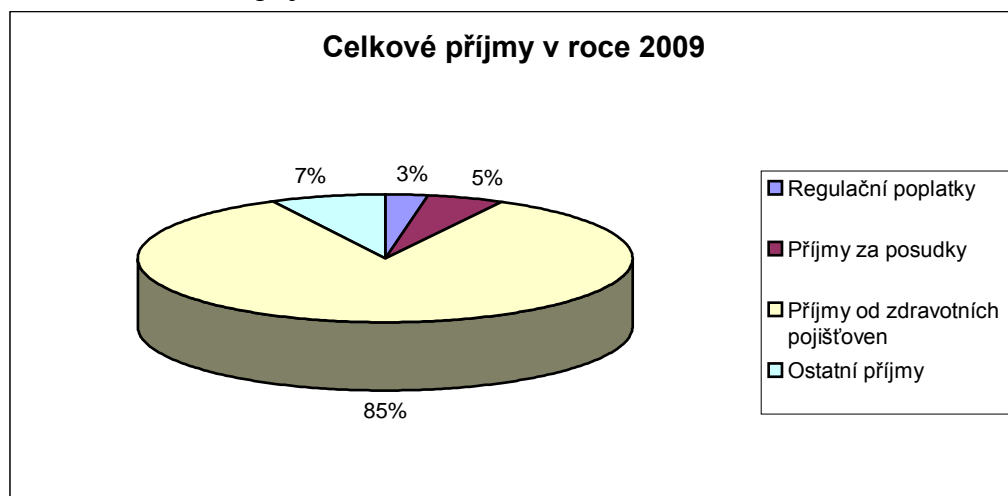
Graf č. 2: Struktura příjmů v roce 2008

Zdroj: Vlastní zpracování

V roce 2009 došlo k prodeji osobního automobilu. Příjmy z uvedeného prodeje jsou zahrnuty v ostatních příjmech, proto jejich podíl v tomto roce oproti roku 2008 vzrostl na úroveň 7 %.

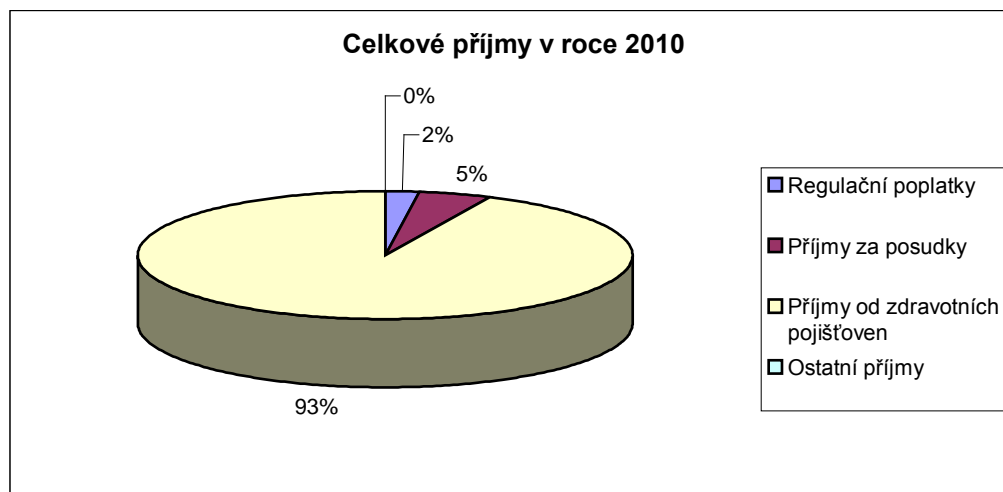
Graf č. 3: Struktura příjmů v roce 2009

Zdroj: Vlastní zpracování

V roce 2010 došlo k poklesu vybraných regulačních poplatků lékařem, proto vzhledem k příjmům celkovým se jedná o naprosto nevýznamnou položku, což potvrzuje i následující graf, kde příjmy z regulačních poplatků tvoří 2 %. Je tedy patrné, že zavedení regulačních poplatků ve zdravotnictví neznamená pro lékaře významný zdroj příjmů.

Graf č. 4: Struktura příjmů v roce 2010

Zdroj: Vlastní zpracování

3.4 Superhrubá mzda

Novinkou od roku 2008 je také zvýšení základu daně o povinné pojistné na základě ZoSVR, které je označováno termínem tzv. „superhrubá mzda“. Do konce roku 2007 se daň počítala z hrubé mzdy, naproti tomu od ledna roku 2008 se výpočet daně stanoví ze součtu hrubé mzdy a pojistného na sociální a zdravotní pojištění za zaměstnavatele. Jedná se o skutečnost, kdy se daň odvádí z hrubé mzdy navýšené o 35 % (26 % za sociální pojištění a 9 % za zdravotní pojištění). Od 1. 1. 2009 se hrubá mzda navyšuje o 34 % z důvodu poklesu odvodu nemocenského pojištění o 1 %, které je nedílnou součástí sociálního pojištění. Stanovení základu daně z příjmu ze závislé činnosti a funkčních požitků v jednotlivých letech zobrazuje následující tabulka.

Tabulka č. 39: Ukázka výpočtu čisté mzdy (v Kč)

Institut (v Kč)		2005	2007	2008	2009
A	HRUBÁ MZDA	23 488	23 488	23 488	23 488
B	tzv. super hrubá mzda ($B = A \times 1,35$ [1,34])			31 709	31 474
C	soc. pojištění zaměstnance ($C = A \times 0,125$ [0,11])	2 936	2 936	2 936	2 584
D	nezdanitelná část ZD (1/12 roční částky)	3 170			
E	základ pro výpočet zálohy na daň (zaokrouhleno na sta nahoru)	17 400	20 600	31 800	31 500
F	záloha na daň před slevou (dle § 38h zákona)	3 025	3 351	4 770	4 725
G	sleva na dani (1/12 roční částky)		600	2 070	2 070
H	konečná záloha po slevě	3 025	2 751	2 700	2 655
I	záloha na daň + pojistné zaměstnance	5 961	5 694	5 636	5 239
J	K VÝPLATĚ = ČISTÁ MZDA	17 527	17 848	17 852	18 249

Zdroj: zákon č. 586/1992 Sb., vlastní zpracování

Při výpočtech čistých mezd v jednotlivých letech se vychází z částky 23 488 Kč, která odpovídá průměrné mzdě za rok 2009. Průměrná mzda z roku 2010 není uvedena z důvodu nezveřejněné hodnoty v době zpracování této části. Jelikož je výpočet čisté mzdy v roce 2005 od roků následujících odlišný, je tento rok v tabulce zahrnut také. Do roku 2005 existovala nezdanitelná část základu daně namísto slevy na dani, ta vstoupila v platnost až od roku 2006. Jedná se o významnou změnu ve výpočtu, tento rozdíl je patrný ve výše uvedené tabulce. Do roku 2005 se základ daně pro výpočet zálohy na daň vypočítal z hrubé mzdy po odečtení pojištění hrazeného za zaměstnance a nezdanitelné části základu daně. Tato nezdanitelná část měla roční hodnotu 38 040 Kč, měsíčně se tedy jednalo o částku 3 170 Kč. Z vypočtené a zaokrouhlené hodnoty (17 400 Kč) se následně vypočítá záloha na daň, která se spolu se zdravotním a sociálním pojištěním (12,5 %) odečte od hrubé mzdy. Při dodržení stanovené metodiky je výsledkem mzda, jenž bude zaměstnanci vyplacena. Uvedený postup je od roku 2006 jiný, avšak z důvodu totožného výpočtu čisté mzdy s rokem 2007 je v tabulce uveden pouze rok 2007. Jak již bylo zmíněno, od roku 2006 se ruší nezdanitelné části základu daně, které byly nahrazeny slevami na dani. Rozdíl spočívá ve výpočtu čisté mzdy. Do roku 2005 se nezdanitelná část odečetla ještě před zjištěním základu daně, od roku 2006 se slevy na dani odečítají až po vypočítání zálohy na daň. Poté, co jsou slevy odečteny, je získána částka, která je spolu se zdravotním a sociálním pojištěním hrazeným za zaměstnance odečtena od hrubé mzdy (stejně jako v roce 2005). Do roku 2007 se výše zálohy na daň stanovovaly dle pásem určených zákonem, rozhodující pro určení pásma (jednotlivá pásma se násobila jinými procenty) byl základ daně.

Se zavedením lineární sazby daně od roku 2008 již nemají jednotlivá daňová pásma opodstatnění a ve výpočtech čistých mezd se nově používá institut „superhrubá mzda“. V letech 2008 a 2009 je rozdíl ve výši „superhrubé mzdy“, jelikož od roku 2009 došlo k poklesu sociálního pojištění hrazeného zaměstnavatelem za zaměstnance o 1 % (z původních 26 %). V roce 2008 se hrubá mzda navyšovala o 35 %, následující rok došlo tedy k poklesu na 34 %. Od roku 2009 se současně snížila výše sociálního pojištění, které je zaměstnanci strháváno ze mzdy. Do roku 2008 bylo z příjmu zaměstnance sráženo 8 % za sociální pojištění, od roku 2009 došlo k poklesu této hranice na 6,5 %. Zdravotní pojištění, které je strháváno taktéž z hrubé mzdy zaměstnance se nemění, tzn., že je stále na úrovni 4,5 %. V roce 2010 nedošlo k žádným změnám ve výpočtu čisté mzdy oproti roku předcházejícímu.

Na základě údajů z výše uvedené tabulky je patrné, že zavedením lineární sazby daně vztahované k průměrné mzdě za rok 2009 činí rozdíl v čisté mzdě mezi roky 2007 a 2008 pouhé 4 Kč. O rok později je rozdíl patrnější a to vlivem poklesu sazeb sociálního pojištění hrazeného jak za zaměstnavatele, tak za zaměstnance. Pokud by ke změně sazeb sociálního pojištění nedošlo, rozdíl by činil opět jen 4 Kč. Z uvedeného je patrné, že cíle daňové reformy, a to pokles daňového zatížení, nebylo dosaženo. Na druhou stranu při zjištění změny daňové zátěže soukromého praktického lékaře jsem dospěla k závěru, že došlo k rapidnímu poklesu odvedené daně vzhledem k daňovému základu. Z tohoto důvodu je v následující části práce provedena další analýza daňové povinnosti poplatníka, a to z pohledu pěti různých výších hrubých mezd v letech 2007, 2008 a 2009. V tabulce jsou uvedeny pouze hodnoty daňové povinnosti a čisté mzdy, jelikož metodika samotného výpočtu byla objasněna v předchozím textu. Z uvedených hodnot v tabulce č. 40 je již možné vyvodit adekvátní závěry.

Tabulka č. 40: Výše daně a čisté mzdy v letech 2007 – 2009

Hrubá mzda	2007		2008		2009	
	Daň	Čistá mzda	Daň	Čistá mzda	Daň	Čistá mzda
10 000 Kč	456 Kč	8 294 Kč	0 Kč	8 750 Kč	0 Kč	8 900 Kč
20 000 Kč	2 018 Kč	15 482 Kč	1 980 Kč	15 520 Kč	1 950 Kč	15 850 Kč
30 000 Kč	4 176 Kč	22 074 Kč	4 005 Kč	22 245 Kč	3 960 Kč	22 740 Kč
50 000 Kč	9 685 Kč	34 065 Kč	8 055 Kč	35 695 Kč	7 980 Kč	36 520 Kč
100 000 Kč	23 669 Kč	63 831 Kč	18 180 Kč	69 320 Kč	18 030 Kč	70 970 Kč

Zdroj: Vlastní zpracování

Z tabulky je patrné, že v případě, kdy hrubá mzda dosahuje částky 10 000 Kč, jsou rozdíly mezi roky 2007 a 2008 (od hodnocení výsledků z roku 2009 opouštím, jelikož vždy dochází k růstu čisté mzdy oproti roku 2008 vlivem pouze změny sazeb sociálního pojištění) okolo 500 Kč. Vzhledem k úspoře u hrubého příjmu ve výši 10 000 Kč, kde poplatník ušetří částku 456 Kč, se v případě úspory u vysokopříjmové skupiny obyvatelstva (úspora okolo 5 500 Kč) jedná o opomenutelnou částku. V případě srovnání odvedené daně z hrubého příjmu ve výši 50 000 Kč a 100 000 Kč, je vidět, že s rostoucí hrubou mzdou se progresivně zvyšuje úspora na dani. Dosažuje-li hrubý příjem poplatníka v rozsahu 20 000 Kč – 30 000 Kč, nedochází k podstatným změnám v daňovém zatížení.

Pokles daňového zatížení, který byl jedním z cílů daňové reformy, bylo dosaženo pouze u nízko a vysokopříjmových skupin obyvatelstva. Výraznější rozdíly se týkají

vysokých hrubých mezd vlivem zrušení daňových pásem, které jsou nahrazeny jednotnou sazbou daně. **U středněpříjmových skupin poplatníků neměla daňová reforma výrazný vliv na výši jejich čisté mzdy.**

ZÁVĚR

S daňovou reformou veřejných financí realizovanou prostřednictvím zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů byly stanoveny konkrétní cíle, jichž má být dosaženo. Jedná se o pokles státního dluhu a současně o snížení vládních výdajů, dále o pokles daňového zatížení poplatníků, podporu rodin s dětmi a ekonomicky neaktivní části populace, o omezení administrativní zátěže na základě jednoduššího daňového systému a v neposlední řadě se jedná o dodržování závazků vůči Evropské unie.

Pojem „daňová reforma“ je ze strany kritiků zpochybňován, jelikož se podle některých nejedná o změnu daňového systému, ale pouze o rozsáhlou novelizaci původních zákonů.

Cílem diplomové práce bylo zjistit změnu daňové zátěže po vstoupení v platnost jednotlivých zákonů, které byly skrze „Daňovou reformu 2008 – 2010“ pozměněny. Z výsledků praktické části je patrné, že došlo k rapidnímu poklesu daňové povinnosti soukromého praktického lékaře a k výraznému navýšení jeho příjmů od roku 2008. Vzhledem k rostoucím příjmům se dalo předpokládat, že dojde k nárůstu daňové povinnosti, avšak **vlivem zavedení rovné daně ve výši 15 % došlo k výrazné úspoře na daních.** V době platnosti daňových pásem, byl příjem lékaře zdaňován vyššími sazbami daně dle aktuálně dosažené výše příjmů.

Od roku 2008 je příjem lékaře nově tvořen i vybranými regulačními poplatky od pacientů. Záměrem diplomové práce bylo zjistit, v jaké výši se uvedené poplatky podílejí na celkových příjmech. V roce jejich zavedení se jednalo o částku pohybující se okolo 120 000 Kč. **Vybrané částky z regulačních poplatků se na celkových příjmech soukromého praktického lékaře v letech 2008 – 2010 podílely v průměru okolo 3,5 %, jedná se tak o velice zanedbatelnou příjmovou položku lékaře.** Vzhledem k rokům 2009 a 2010 bylo zjištěno, že se tyto příjmy rok od roku snižují.

Při stanovení, které příjmové skupiny „vydělají“ na reformě nejvíce, bylo zjištěno, že **nejvyšších úspor dosáhnou právě vysokopříjmové skupiny obyvatelstva, kde došlo k podstatnému poklesu daňové sazby. Příjmy středněpříjmové skupiny obyvatelstva zůstaly téměř beze změny.** Vzhledem k průměrné mzdě za rok 2009 došlo pouze ke čtyř korunové úspoře na dani v porovnání mezi roky 2007 a 2008. **U nízkopříjmové skupiny obyvatelstva došlo k poklesu daňové povinnosti,** ale vzhledem k úspoře u vysokopříjmových skupin se jedná **o zanedbatelnou částku.** Došlo tedy ke splnění jednoho z definovaných cílů reformy, a to k poklesu daňové zátěže. Myšlenkou

bylo, že snížený výběr z příjmů na dani z příjmů fyzických osob má být kompenzován navýšením sazeb daní ze spotřeby. Skutečností však zůstává, že největší objem spotřeby je uskutečňován ze strany nízkopříjmových skupin obyvatelstva, u nichž k výraznému poklesu daňového zatížení nedošlo. **Sjednocení sazby daně z příjmů fyzických osob pro všechny příjmové skupiny v jednotnou sazbu byl jednoznačně krokem správným směrem**, ale podle mého názoru by daňoví poplatníci s vysoce nadprůměrnými příjmy měli odvádět do státní pokladny větší částí v podobě daní z důvodu alespoň částečného dodržení solidarity, kdy mají bohatí odvádět do státní pokladny větší objem finančních prostředků než méně majetní. Otázkou zůstává, zda-li byl učiněný krok ve sjednocení sazby daně proveden správným směrem vzhledem k současné ekonomické situaci státu.

Jedním z cílů „Daňové reformy 2008 – 2010“ bylo zjednodušit daňový systém, který je v současné době vlivem neustálých novelizací stále složitější. Změnami v jednotlivých zákonech však ke zjednodušení nedošlo, vznikla pouze jednodušší metodika ve výpočtu daňové povinnosti v souvislosti se zavedením jednotné sazby daně jak na straně administrativních pracovníků, tak na straně daňových poplatníků. **Nižší sazba daně** motivuje k hospodářskému růstu, potažmo i k růstu objemu zisků a zároveň **nemá negativní vliv na zatajování příjmů daňových subjektů**. Nový způsob zdanění se zdá být z tohoto pohledu spravedlivější a výhodnější.

Teoretická část práce může být využita jednotlivými občany, kteří si chtějí rozšířit své znalosti v daňové problematice či si udělat vlastní názor nad smysluplností „Daňové reformy 2008 – 2010“. Naopak praktická část diplomové práce může sloužit jako metodická pomůcka všem, kteří si chtějí sami vypočítat svoji čistou mzdu.

Diplomovou práci je možné využít jak při rozšiřování všeobecných znalostí široké veřejnosti, tak při výuce oborů zaměřených na daňovou problematiku.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Odborné publikace:

[1] BĚHOUNEK, P., ŠULC, I. *Daňové zákony v úplném znění k 1 .9. 2009.* 1.vyd. Olomouc: ANAG, 2009. 199 s. ISBN 978-80-7263-547-4.

[2] FOJTÍKOVÁ, J. *Daňový systém.* 2. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2008. 136 s. ISBN 978-80-210-4687-0.

[3] GRÚŇ, L. *Finanční právo a jeho instituty.* 1. vyd. Praha: Linde, 2004. 307 s. ISBN 80-213-1204-1.

[4] GRÚŇ, L. *Finanční právo a jeho instituty.* 3. aktualizované a doplněné vyd. Praha: Linde, 2009. 335 s. ISBN 978-80-7201-745-4.

[5] KUBÁTOVÁ, K. *Daňová teorie a politika.* 4. vyd. Praha: ASPI, 2006. 279 s. ISBN 80-7357-205-2.

[6] MARKOVÁ, H. *Daňové zákony 2008, úplná znění platná k 1. 1 .2008.* 1. vyd. Praha: GRADA Publishing, 2008. 208 s. ISBN 978-80-247-2385-3.

[7] MRKÝVKA, P. a kolektiv autorů. *Finanční právo a finanční správa 2. díl.* 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2004. 381 s. ISBN 80-210-3579-X.

[8] PELECH, P. *Zdanění mezd, platů a ostatních příjmů ze závislé činnosti v roce 2010.* 18. aktualizované vyd. Olomouc: ANAG, 2010. 463 s. ISBN 978-80-7263-572-6.

[9] PELECH, P., PELC, V. *Daně z příjmů s komentářem podle právního stavu k 1. 7. 2008.* 9. aktualizované vyd. Olomouc: ANAG, 2008. 901 s. ISBN 978-80-7263-471-2.

[10] PUCHINGER, Z. *Úvodní kapitoly k daňové teorii.* 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2006. 156 s. ISBN 80-244-1298-5.

[11] SEDLÁČEK, J., VALOUCH, P. *Účetnictví a daně*. 2. vyd. Šlapanice: Masarykova univerzita, 2008. 172 s. ISBN 978-80-210-4542-2.

[12] ŠULCOVÁ-SEIDLOVÁ, M., BŘEZINA, J. *Daňová soustava* 1. vyd. Praha: CREDIT PRAHA, 2002. 104 s., ISBN 80-213-0919-9.

Právní předpisy:

[1] Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů. Praha: Ministerstvo vnitra, 2007. 110 s., ISSN 1211-1244.

[2] Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů.

Měsíčník:

[1] DRÁB, O., DRÁBOVÁ, M. Změny v daňových předpisech od 1. 1. 2008 – 1. část. *Daně a právo v praxi*, 2008, roč. 13, č. 1, s.2-4, ISSN 1211-7293.

Internetové zdroje:

Business center [online], [cit. 17-11-2010]. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/registacni_pokladny/cast1.aspx>

Česká daňová správa [online], [cit. 24-9-2010]. Dostupné z: <<http://cds.mfcr.cz/cps/rde/xchg/cds/>>

Daňové reformy ČR [online], [cit. 15-11-2010]. Dostupné z: <<http://www.google.de/#hl=cs&source=hp&q=da%C5%88ov%C3%A9+reformy+%C4%8CR-alena+van%C4%8Durova&aq=f&aqi=&aql=&oq=&fp=378246b43464d442>>

Jak žili v novověku [online], [cit. 16-10-2010]. Dostupné z: <<http://programy.mb-net.cz/mb-pravek-novovek/JT0904003.htm>>

Ministerstvo financí České republiky [online], [cit. 25-10-2010]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xls/fer_verej_financ.html?year=2007>

POUŽITÉ ZKRATKY

apod.	a podobně
atd.	a tak dále
ČR	Česká republika
DPFO	daň z příjmu fyzických osob
FO	fyzická osoba
např.	například
OSSZ	okresní správa sociálního zabezpečení
PO	právnícká osoba
př.	příklad
tj.	to je
tzn.	to znamená
tzv.	tak zvaná/é/ý
ZoSVR	Zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů

SEZNAM SCHÉMAT, TABULEK A GRAFŮ

Schéma č. 1: Prerozdělení příjmů plynoucích do státního rozpočtu

Schéma č. 2: Daňová soustava České republiky

Schéma č. 3: Význam jednotlivých daní a jim podobných příjmů v České republice

Schéma č. 4: Postup vedení daňové evidence

Tabulka č. 1: Sazby daní z piva v roce 2009

Tabulka č. 2: Sazby daní z piva v roce 2010

Tabulka č. 3: Algoritmus stanovení základu daně ze závislé činnosti

Tabulka č. 4: Roční slevy na dani (v Kč)

Tabulka č. 5: Uplatnění paušálních výdajů z příjmů

Tabulka č. 6: Tvorba základu daně a daňové povinnosti

Tabulka č. 7: Přehled výše a periodicity placení záloh

Tabulka č. 8: Příjmy v roce 1998

Tabulka č. 9: Výdaje v roce 1998

Tabulka č. 10: Daňová pásma a sazby daní v letech 1998 - 2002

Tabulka č. 11: Daňová pásma a sazby daní v letech 2003 - 2005

Tabulka č. 12: Daňová pásma a sazby daní v letech 2006 - 2007

Tabulka č. 13: Příjmy v roce 1999

Tabulka č. 14: Výdaje v roce 1999

Tabulka č. 15: Příjmy v roce 2000

Tabulka č. 16: Výdaje v roce 2000

Tabulka č. 17: Příjmy v roce 2001

Tabulka č. 18: Výdaje v roce 2001

Tabulka č. 19: Příjmy v roce 2002

Tabulka č. 20: Výdaje v roce 2002

Tabulka č. 21: Příjmy v roce 2003

Tabulka č. 22: Výdaje v roce 2003

Tabulka č. 23: Příjmy v roce 2004

Tabulka č. 24: Výdaje v roce 2004

Tabulka č. 25: Příjmy v roce 2005

Tabulka č. 26: Výdaje v roce 2005

Tabulka č. 27: Příjmy v roce 2006

Tabulka č. 28: Výdaje v roce 2006
Tabulka č. 29: Příjmy v roce 2007
Tabulka č. 30: Výdaje v roce 2007
Tabulka č. 31: Příjmy v roce 2008
Tabulka č. 32: Výdaje v roce 2008
Tabulka č. 33: Příjmy v roce 2009
Tabulka č. 34: Výdaje v roce 2009
Tabulka č. 35: Příjmy v roce 2010
Tabulka č. 36: Výdaje v roce 2010
Tabulka č. 37: Dílčí základ daně, daň a čistý příjem v letech 1998 – 2010
Tabulka č. 38: Podíl regulačních poplatků na příjmech lékaře
Tabulka č. 39: Ukázka výpočtu čisté mzdy (v Kč)
Tabulka č. 40: Výše daně a čisté mzdy v letech 2007 – 2009

Graf č. 1: Srovnání daňového základu a výsledné daňové povinnosti

Graf č. 2: Struktura příjmů v roce 2008

Graf č. 3: Struktura příjmů v roce 2009

Graf č. 4: Struktura příjmů v roce 2010

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Rozdělení daní podle OECD

Příloha č. 2: Ukázka dokumentu tereziánské reformy

Příloha č. 3: Rozhodnutí o zrušení povinnosti zálohovat daň v roce 2009

Příloha č. 4: Ukázka peněžního deníku

Příloha č. 5: Žádost o registraci nestátního zdravotnického zařízení k výkonu nezávislého povolání

Příloha č. 6: Srovnání daňového základu a výsledné daňové povinnosti v letech 1998 - 2010

Příloha č. 1: Rozdělení daní podle OECD

1000	Daně z důchodů, ze zisku a z kapitálových výnosů	
	1100	Daně z důchodů, zisků a kapitálových výnosů od jednotlivců
	1110	Z příjmů a ze zisků
	1120	Z kapitálových výnosů
	1200	Daně z příjmů, zisků a kapitálových výnosů od společností
	1210	Z příjmů a ze zisků
	1220	Z kapitálových výnosů
	1300	Položky, které nelze jednoznačně zařadit mezi 100 a 1200
2000	Příspěvky na sociální zabezpečení	
	2100	Zaměstnanci
	2200	Zaměstnavatelé
	2300	Samostatně výdělečné osoby nebo nezaměstnané osoby
	2400	Nezařaditelné do 2100, 2200 a 2300
3000	Daně ze mzdy a z pracovní síly	
4000	Majetkové daně	
	4100	Pravidelné daně z nemovitého majetku
	4110	Domácnosti
	4120	Ostatní
	4200	Pravidelné daně z čistého jmění
	4210	Jednotlivci
	4220	Společnosti
	4300	Daně z pozůstalosti, dědické a darovací
	4310	Daně z pozůstalostí a dědické
	4320	Darovací daně
	4400	Daně z finančních kapitálových transakcí
	4500	Ostatní nepravidelné daně z majetku
	4510	Z čistého jmění
	4520	Ostatní nepravidelné daně
	4600	Ostatní pravidelné daně z majetku
5000	Daně ze zboží a služeb	
	5100	Daně z výroby, prodeje, převodů, pronájmu a dodávek zboží a poskytování služeb
	5110	Daně všeobecné
	5111	Daň z přidané hodnoty
	5112	Prodejní daně (obratové)
	5113	Ostatní obecné daně ze zboží a služeb
	5120	Daně ze specifického zboží a služeb
	5121	Spotřební daně
	5122	Zisky z fiskálních monopolů
	5123	Cla a dovozní daně
	5124	Vývozní daně
	5125	Daně z investičního zboží
	5126	Daně ze specifických služeb
	5127	Ostatní daně z mezinárodního obchodu a transakcí
	5128	Ostatní daně ze specifického zboží a služeb
	5230	Nezařaditelné do skupin 5110 až 5120

	5200	Daně z používání nebo povolení používání zboží nebo vykonávání činnosti
	5210	Pravidelné daně
	5211	Placené domácnostmi z motorových vozidel
	5212	Placené ostatními subjekty z motorových vozidel
	5213	Ostatní pravidelné daně
	5220	Nepřavidelné daně
	5300	Nezařaditelné do skupin 5100 a 5200
6000		Ostatní daně
	6100	Placené výhradně podniky
	6200	Placené jinými subjekty než podniky nebo neidentifikovatelné

Příloha č. 3: Rozhodnutí o zrušení povinnosti zálohovat daň v roce 2009

MINISTERSTVO FINANCÍ
Letenská 15, Praha 1
skupina 051
Ústřední finanční a daňové ředitelství
Lazarská 7, Praha 1

Č.j.: 43/20 650/2009 - 431
V Praze dne 23. II. 2009

Rozhodnutí o zrušení povinnosti daň zálohovat

Ministerstvo financí na základě zákonného zmocnění obsaženého v ust. § 67 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), a ust. § 11 písm. d) zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů,

zrušuje

povinnost zálohovat daně z příjmů podle § 38a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“), splatné v průběhu kalendářního roku 2009, a to fyzickým osobám vymezeným v § 2 zákona o daních z příjmů s příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti a právnickým osobám vymezeným v § 17 zákona o daních z příjmů.

Rozhodnutí se vztahuje pouze na výše uvedené daňové subjekty, pokud k 1. 12. 2008 neměly zaměstnance nebo zaměstnávaly, tzn. evidovaly k uvedenému datu podle mzdových listů nejvýše 5 zaměstnanců s příjmy podle § 6 zákona o daních z příjmů.

Odůvodnění:

Na základě usnesení vlády č. 204 ze dne 16. 2. 2009 rozhodlo Ministerstvo financí tak, jak je výše uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání buď písemně nebo ústně do protokolu, a to do 30 dnů ode dne, který následuje po jeho účinnosti, u shora uvedeného správce daně (ust. § 67 odst. 5, § 48 a § 32 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků). Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 48 odst. 12 zákona o správě daní a poplatků).

Rozhodnutí nabývá účinnosti dnem zveřejnění ve Finančním zpravodaji.

Ing. Jan Knížek
vrchní ředitel skupiny

**Příloha č. 5: Žádost o registraci nestátního zdravotnického zařízení k výkonu
nezávislého povolání**

ŽÁDOST O REGISTRACI
nestátního zdravotnického zařízení podle zákona č. 160/1992 Sb.
provozovatel – fyzická osoba

PROVOZOVATEL:

Jméno:.....Příjmení:.....Titul:.....

Adresa trvalého pobytu: ulice, č.p. (č.o.)

Obec:.....PSČ:

Rodné číslo:..... Telefon:.....

E-mail:.....

ODBORNÝ ZÁSTUPCE (je-li ustanoven)

Jméno:.....Příjmení:.....Titul:.....

Adresa trvalého pobytu: ulice, č.p. (č.o.)

Obec:.....PSČ:

Rodné číslo:..... Telefon:.....

DRUH A ROZSAH POSKYTOVANÉ PÉČE:

.....

MÍSTO PROVOZOVÁNÍ NESTÁTNÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE:

Ulice,č.p. (č.o.):.....

Obec:..... PSČ:

Telefon:..... Vlastnický vztah : vlastník – nájemce:

NAVRHOVANÝ DEN ZAHÁJENÍ PROVOZU NZZ:

Prohlašuji, že mám plnou způsobilost k právním úkonům a uváděné údaje jsou pravdivé.

Datum:..... Podpis žadatele:.....

Prohlašuji, že mám plnou způsobilost k právním úkonům a uváděné údaje jsou pravdivé.

Datum:..... Podpis odborného zástupce:.....

POZN.:

V případě, že má provozovatel ustanoveno více odborných zástupců, popř. hodlá provozovat více míst provozování nestátní zdravotní péče, uveďte, prosím, další údaje na samostatný papír, který připojte k žádosti.

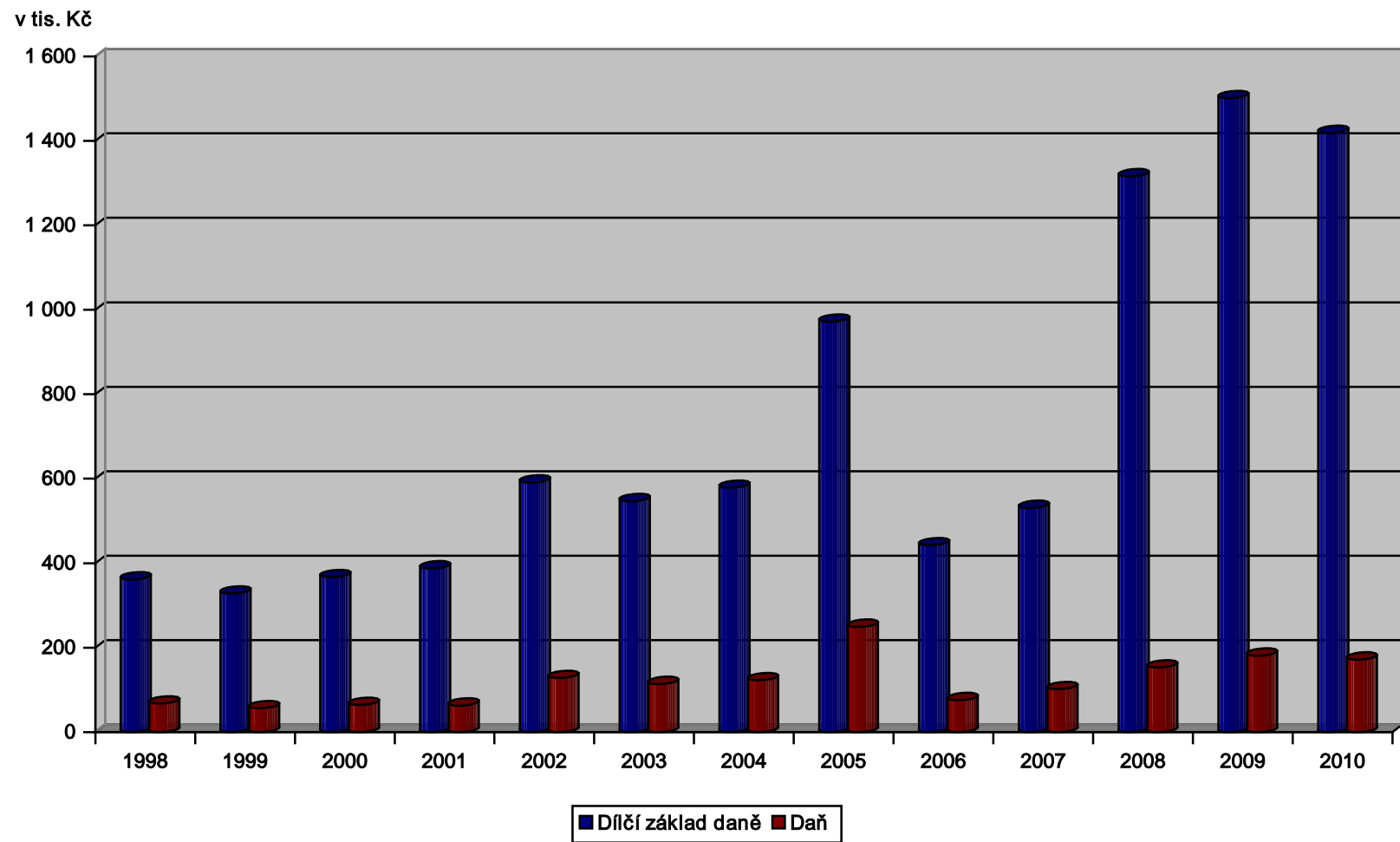
K žádosti o registraci je provozovatel nestátního zařízení (fyzické osoby) povinen připojit tyto doklady :

- a) Doklad o vzdělání:
 - **lékaři, farmaceuti** - diplom o specializaci v příslušném specializačním oboru vydaný MZ ČR (s výjimkou případů uvedených v § 44 odst. 1 a 2, 5,6,7 zák.č. 95/2004 Sb.)
 - **zubní lékaři** – doklad o ukončeném studiu
 - **nelékaři** – doklad o ukončeném studiu, doklad o specializaci v případech stanovených zák. č. 96/2004 Sb., doklad o odborné praxi (délka praxe určena dle jednotlivých oborů)

Doklad o zdravotní způsobilosti (tj.lékařský posudek o zdravotní způsobilosti vydaný registrujícím praktickým lékařem)
- b) Souhlas orgánu příslušného k registraci s personálním a věcným vybavením, s druhem a rozsahem zdravotní péče poskytované nestátním zdravotnickým zařízením (vydává Krajský úřad Olomouckého kraje - viz. samostatná žádost), jde-li o provozování lékárny, vydává osvědčení o věcném a technickém vybavení Státní ústav pro kontrolu léčiv
- c) Souhlas MZ ČR, jde-li o zřízení střediska pro vyhledávání dárců krevtovorných buněk a transplantačního centra provádějící odběry a transplantace orgánů.
- d) Souhlas MZ ČR s prováděním postupů a metod asistované reprodukce, jde-li o provádění metod a postupů asistované reprodukce
- e) Osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu vydané MZ ČR podle § 67 zákona č. 96/2004 Sb.
- f) Provozní řád, schválený příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví (KHS)
- g) Souhlas Státního ústavu pro kontrolu léčiv s věcným a technickým vybavením, jde-li o provozování výdejny zdravotnických prostředků
- h) Souhlas Českého inspektorátu lázní a zřídels, jde-li o provozování zařízení lázeňské péče
- i) Souhlas MZ ČR, jde-li o provozování nestátního zařízení zahraniční fyzickou osobou s výjimkou státních příslušníků členských států Evropské unie
- j) Smlouvu se státním zdravotnickým zařízením nebo nestátním zařízením, jejíž účinnost je podmíněna rozhodnutím o registraci, jde-li o poskytování zdravotní péče na základě nájemní smlouvy. Smlouva o nájmu nebo o podnájmu nesmí omezovat nájemce či podnájemce ve svobodném výkonu povolání
- k) Doklad o zaplacení správního poplatku 1000,-
- l) Zubní lékaři a ostatní obory, pracující se zdroji ionizujícího záření nebo přístroji sloužícími k lékařskému ozáření, také posudek SÚBJ k tomuto přístroji a dále oprávnění zvláštní odborné způsobilosti k zacházení s těmito přístroji
- m) Je-li ustanoven **odborný zástupce**, týkají se body a), b), c), d), e) resp. l) odborného zástupce. Pracovní poměr nebo pracovněprávní vztah provozovatele k odbornému zástupci je třeba doložit (př. pracovní smlouvou)

Příloha č. 6: Daňový základ a daňová povinnost v letech 1998 – 2010

Porovnání daňového základu a daňové povinnosti v letech 1998 až 2010

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Marta Bartošková
Katedra:	Ústav pedagogiky a sociálních studií
Vedoucí práce:	Ing. Alena Opletalová, Ph.D.
Rok obhajoby:	2011

Název práce:	Důsledky daňové reformy realizované v letech 2008 - 2010 na činnost soukromého praktického lékaře
Název v angličtině:	Consequences of Tax reform put in practice in 2008 - 2010 at activity of a private medical practitioner
Anotace práce:	Diplomová práce je zaměřena na problematiku „Daňové reformy 2008 – 2010“ realizovanou prostřednictvím zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů. Cílem je zjistit, jak daňové změny ovlivní čistý příjem soukromého praktického lékaře. V teoretické části jsou vysvětleny základní daňové pojmy, praktická část je věnována dopadům daňové reformy na čistý příjem lékaře, regulačním poplatkům ve zdravotnictví a „superhrubé mzdě“.
Klíčová slova:	Daň Daňová reforma Daňová soustava Jednotná sazba daně Čistý příjem „Superhrubá mzda“ Regulační poplatek
Anotace v angličtině:	The dissertation focuses on problems of tax reforms realized under the Act No. 261/2007 coll. from the year 2008 to 2010 dealing with stabilizing of public budgets. The aim is to find out how tax changes influence net income of a private medical practitioner. Basic tax terms are interpreted in the theoretical part. The practical part is devoted to tax changes impacts on the net income of a private practitioner, regulatory charges in health service and "super sharp wage".
Klíčová slova v angličtině:	Tax Tax reform Taxation system Uniform tax-rate Net income "Super sharp wage" Regulatory charge
Přílohy vázané v práci:	1 CD ROM
Rozsah práce:	81 stran / 81 pages
Jazyk práce:	Český jazyk / Czech language